

Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis

C 145

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

54. sējums
2011. gada 14. maijs

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs	Lappuse
-----------------------	--------	---------

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2011/C 145/01	Eiropas Savienības Tiesas pēdējā publikācija <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i> OV C 139, 7.5.2011.	1
---------------	--	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2011/C 145/02	Lieta C-385/08: Tiesas (ceturtā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums — Eiropas Komisija/Polijas Republika (Valsts pienākumu neizpilde — Jaunu dalībvalstu pievienošanās — Tirdzniecības atļauju izdošana ģenēriskajām zālēm, kas atbilst atsauces zālēm Plavix — Nosacīti lēmumi par farmaceitisku izstrādājumu tirdzniecības atļauju — Acquis pārkāpums)	2
---------------	--	---

LV

Cena:
EUR 3

(Turpinājums nākamajā lappusē)

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (<i>turpinājums</i>)	Lappuse
2011/C 145/03	Lieta C-27/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 17. janvārī iesniedza <i>Administrativen sad Sofia-grad</i> (Bulgārija) — <i>Anton Vinkov/Nachalnik Administrativno-nakazatelna deynost</i>	3
2011/C 145/04	Lieta C-32/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 21. janvārī iesniedza <i>Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága</i> (Ungārija) — <i>Allianz Hungária Biztosító Zrt., Generali-Providencia Biztosító Zrt., Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetsége, Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz Kft., Paragon-Alkusz Zrt. (mint a Magyar Opelkereskedők Bróker Kft. Jogutódja)/Gazdasági Versenyhivatal</i>	4
2011/C 145/05	Lieta C-40/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 28. janvārī iesniedza <i>Verwaltungsgerichtshofs Baden-Württemberg</i> (Vācija) — <i>Yoshikazu Iida/Stadt Ulm</i>	4
2011/C 145/06	Lieta C-44/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 31. janvārī iesniedza <i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) — <i>Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst/Deutsche Bank AG</i>	6
2011/C 145/07	Lieta C-49/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 3. februārī iesniedza <i>Oberlandesgericht Wien</i> (Austrija) — <i>Content Services Ltd/Bundesarbeitskammer</i>	6
2011/C 145/08	Lieta C-56/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 8. februārī iesniedza <i>Oberlandesgericht Düsseldorf</i> (Vācija) — <i>Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G./Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH</i>	7
2011/C 145/09	Lieta C-62/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 10. februārī iesniedza <i>Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt</i> (Vācija) — <i>Land Hessen, ko pārstāv Regierungspräsidentium Gießen/Florence Feyerbacher</i>	7
2011/C 145/10	Lieta C-68/11: Prasība, kas celta 2011. gada 16. februārī — Eiropas Komisija/Itālijas Republika	8
2011/C 145/11	Lieta C-69/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 16. februārī iesniedza <i>Rectbank van eerste aanleg te Brugge</i> (Beļģija) — <i>Connoisseur Belgium BVBA/Belgische Staat</i>	8
2011/C 145/12	Lieta C-83/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 22. februārī iesniedza <i>Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London</i> (Apvienotā Karaliste) — <i>Secretary of State for the Home Department/Muhammad Sazzadur Rahman, Fazly Rabby Islam, Mohibullah Rahman</i>	9
2011/C 145/13	Lieta C-84/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 24. februārī iesniedza <i>Korkein hallinto-oikeus</i> (Somija) — <i>Marja-Liisa Susisalo, Olli Tuomaala, Merja Ritala</i>	9
2011/C 145/14	Lieta C-85/11: Prasība, kas celta 2011. gada 24. februārī — Eiropas Komisija/Īrija	10
2011/C 145/15	Lieta C-86/11: Prasība, kas celta 2011. gada 24. februārī — Eiropas Komisija/Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste	11

2011/C 145/16	Lieta C-98/11 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2010. gada 17. decembra spriedumu lietā T-336/08 <i>Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG</i> /Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2011. gada 1. martā iesniedza <i>Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG</i>	11
2011/C 145/17	Lieta C-100/11 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2010. gada 16. decembra spriedumu lietā T-345/08 <i>Helena Rubinstein SNC, L'Oréal SA</i> /Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) un <i>Allergan, Inc</i> 2011. gada 2. martā iesniedza <i>Helena Rubinstein un L'Oréal</i>	12
2011/C 145/18	Lieta C-103/11 P: Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2010. gada 16. decembra spriedumu lietā T-19/07 <i>Systran un Systran Luxembourg</i> /Komisija 2011. gada 2. martā iesniedza Komisija	13
2011/C 145/19	Lieta C-108/11: Prasība, kas celta 2011. gada 2. martā — Eiropas Komisija/Irija	13
2011/C 145/20	Lieta C-117/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 4. martā iesniedza <i>Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)</i> (Apvienotā Karaliste) — <i>Purple Parking Ltd, Airparks Services Ltd/The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs</i>	14
2011/C 145/21	Lieta C-118/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 7. martā iesniedza <i>Administrativen Sad Varna</i> (Bulgārija) — <i>EON ASSET MANAGEMENT OOD/Direktor na Direkcia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto"</i>	15
2011/C 145/22	Lieta C-119/11: Prasība, kas celta 2011. gada 4. martā — Eiropas Komisija/Francijas Republika	16
2011/C 145/23	Lieta C-120/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 7. martā iesniedza <i>Tribunale di Santa Maria Capua Vetere</i> (Itālija) — kriminālprocess pret <i>Yeboah Kwadwo</i>	17
2011/C 145/24	Lieta C-123/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 9. martā iesniedza <i>Korkein hallinto-oikeus</i> (Somija) — <i>A Oy</i>	17
2011/C 145/25	Lieta C-129/11: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 14. martā iesniedza <i>Administrativen Sad Varna</i> (Bulgārija) — <i>OOD Provaliinvest/Direktor na Direkcia "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto"</i>	17

Vispārējā tiesa

2011/C 145/26	Lieta T-375/06: Vispārējās tiesas 2011. gada 24. marta spriedums — <i>Viega</i> /Komisija (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Vara savienojumu un vara sakausējumu nozare — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Dalība pārkāpuma izdarīšanā — Pienākums norādīt pamatojumu — Naudas sodi — Vērā ņemamais apgrozījums — Atbildību mīkstinoši apstākļi)	19
---------------	--	----

2011/C 145/27	Lieta T-376/06: Vispārējās tiesas 2011. gada 24. marta spriedums — <i>Legris Industries</i> /Komisija (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Vara savienojumu un vara sakausējumu nozare — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Vainojamība pārkāpjošā rīcībā) 19	19
2011/C 145/28	Lieta T-377/06: Vispārējās tiesas 2011. gada 24. marta spriedums — <i>Comap</i> /Komisija (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Vara un vara sakausējumu savienotājelementu nozare — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Līdzdalības pārkāpumā ilgums — Naudas sodi — Naudas soda sākumsummas noteikšana — Samērīgums) 19	19
2011/C 145/29	Lieta T-378/06: Vispārējās tiesas 2011. gada 24. marta spriedums — <i>IMI u.c.</i> /Komisija (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Vara savienojumu un vara sakausējumu nozare — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Naudas sodi — Vērā ņemamais apgrozījums — Paziņojums par sadarbību — Pamatnostādnes naudas sodu noteikšanai — Vienlīdzīga attieksme) 20	20
2011/C 145/30	Lieta T-379/06: Vispārējās tiesas 2011. gada 24. marta spriedums — <i>Kaimer u.c.</i> /Komisija (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Vara savienojumu un vara sakausējumu nozare — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Tiesības uz aizstāvību — Dalība pārkāpuma izdarīšanā — Pārkāpuma ilgums — Naudas sodi — Atbildību mikstinoši apstākļi — Samērīgums — Vienlīdzīga attieksme) 20	20
2011/C 145/31	Lieta T-381/06: Vispārējās tiesas 2011. gada 24. marta spriedums — <i>FRA.BO</i> /Komisija (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Vara savienojumu un vara sakausējumu nozare — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Naudas sodi — Paziņojums par sadarbību — Pamatnostādnes naudas sodu noteikšanai — Atbildību mikstinoši apstākļi — Imunitāte no naudas soda uzlikšanas — Tiesiskā palāvība — Vienlīdzīga attieksme) 21	21
2011/C 145/32	Lieta T-382/06: Vispārējās tiesas 2011. gada 24. marta spriedums — <i>Tomkins</i> /Komisija (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Vara un vara sakausējumu savienotājelementu nozare — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Vainojamība pārkāpjošā rīcībā — Pārkāpuma ilgums) 21	21
2011/C 145/33	Lieta T-384/06: Vispārējās tiesas 2011. gada 24. marta spriedums — <i>IBP un International Building Products France</i> /Komisija (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Vara un vara sakausējumu savienotājelementu nozare — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Līdzdalības pārkāpumā ilgums — Naudas sodi — Atbildību pastiprinoši apstākļi) 22	22
2011/C 145/34	Lieta T-385/06: Vispārējās tiesas 2011. gada 24. marta spriedums — <i>Aalberts Industries u.c.</i> /Komisija (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Vara un vara sakausējumu savienotājelementu nozare — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Vienots un turpināts pārkāpums — Līdzdalība pārkāpumā) 22	22
2011/C 145/35	Lieta T-386/06: Vispārējās tiesas 2011. gada 24. marta spriedums — <i>Pegler</i> /Komisija (Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Vara un vara sakausējumu savienotājelementu nozare — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Vainojamība pārkāpjošā rīcībā — Naudas sodi — Preventīva iedarbība) 23	23

2011/C 145/36	Lieta T-214/07: Vispārējās tiesas 2011. gada 31. marta spriedums — Grieķija/Komisija (ELVGF — Garantijas nodaļa — Izdevumi, kas ir izslēgti no Kopienas finansējuma — Laukaugi — Nelielajām Egejas jūras salām ieviestie īpašie pasākumi attiecībā uz konkrētiem lauksaimniecības produktiem) ...	23
2011/C 145/37	Lieta T-117/08: Vispārējās tiesas 2011. gada 31. marta spriedums — Itālija/EESK (Valodu lietojums — Paziņojums par vakanci sakarā ar EESK ģenerāļsekretāra pieņemšanu darbā — Publicēšana trīs oficiālajās valodās — Informācija par paziņojumu par vakanci — Publicēšana visās oficiālajās valodās — Prasība atcelt tiesību aktu — Pieņemamība — EKL 12. un 290. pants — Eiropas Kopieni Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 12. pants — Regula Nr. 1)	23
2011/C 145/38	Lietas T-443/08 un T-455/08: Vispārējās tiesas 2011. gada 24. marta spriedums — <i>Freistaat Sachsen</i> u.c./Komisija (Valsts atbalsts — Valsts atbalsts par labu Leipcijas/Halles lidostai — Investīciju finansēšana saistībā ar jauna dienviņu skrejceļa būvniecību — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par saderīgu ar kopējo tirgu — Prasība atcelt tiesību aktu — Intereses celt prasību neesamība — Nepieņemamība — “Uzņēmuma” jēdziens — “Saimnieciskās darbības” jēdziens — Lidostas infrastruktūra)	24
2011/C 145/39	Lieta T-33/09: Vispārējās tiesas 2011. gada 29. marta spriedums — Portugāle/Komisija (Tiesas sprieduma, kurā ir konstatēta valsts pienākumu neizpilde, neizpilde — Kavējuma nauda — Samaksas pieprasījums — Strīdīgā tiesiskā regulējuma atcelšana)	24
2011/C 145/40	Lieta T-54/09: Vispārējās tiesas 2011. gada 24. marta spriedums — <i>XXXLutz Marken/ITSB</i> — Natura Selection (“Linea Natura Natur hat immer Stil”) (Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “Linea Natura Natur hat immer Stil” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas grafiska preču zīme “natura selection” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Apzīmējumu līdzība — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	25
2011/C 145/41	Lieta T-149/09: Vispārējās tiesas 2011. gada 24. marta spriedums — <i>Dover/Parlaments</i> (Noteikumi par Eiropas Parlamenta deputātu izdevumiem un piemaksām — Piemaksu izmantošanas kontrole — Parlamentārās palīdzības piemaksa — Izdevumu pamatojums — Nepamatoti izmaksāto summu atgūšana)	25
2011/C 145/42	Lieta T-184/09: Vispārējās tiesas 2011. gada 24. marta spriedums — Grieķija/Komisija (ELVGF — Garantijas nodaļa — Izdevumi, kas ir izslēgti no Kopienas finansējuma — Cukura tirgus kopīgās organizācijas sistēma — Regulas (EK) Nr. 1663/95 8. panta 1. punkts un Regulas (EK) Nr. 885/2006 11. panta 1. un 2. punkts — ELVGF finansiālu zaudējumu riska novērtēšana — Samērīguma princips)	26
2011/C 145/43	Lieta T-419/09: Vispārējās tiesas 2011. gada 24. marta spriedums — <i>Cybergun/ITSB</i> — <i>Umarex Sportwaffen</i> (“AK 47”) (Kopienas preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Kopienas vārdiska preču zīme “AK 47” — Absolūts atteikuma pamatojums — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 52. panta 1. punkta a) apakšpunkts)	26
2011/C 145/44	Lieta T-503/09: Vispārējās tiesas 2011. gada 24. marta spriedums — <i>Cybergun/ITSB</i> — <i>Umarex Sportwaffen</i> (“AK 47”) (Kopienas preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Kopienas vārdiska preču zīme “AK 47” — Absolūts atteikuma pamatojums — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 52. panta 1. punkta a) apakšpunkts)	26

2011/C 145/45	Lieta T-14/10: Vispārējās tiesas 2011. gada 24. marta spriedums — <i>CheckMobile/ITSB</i> (“carcheck”) (Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiskas preču zīmes “carcheck” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamatojums — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts)	27
2011/C 145/46	Apvienotās lietas T-139/10, no T-280/10 līdz T-285/10 un no T-349/10 līdz T-352/10: Vispārējās tiesas 2011. gada 21. marta rīkojums — <i>Milux/ITSB</i> (“REFLUXCONTROL” u.c.) (Kopienas preču zīme — Prasītājas pārstāvība ar advokāta, kuram nav trešās personas statusa, palīdzību — Nepieņemamība)	27
2011/C 145/47	Lieta T-175/10: Vispārējās tiesas 2011. gada 21. marta rīkojums — <i>Milux/ITSB</i> (“FERTILITYINVIVO”) (Kopienas preču zīme — Prasītājas pārstāvība ar tāda advokāta palīdzību, kuram nav trešās personas statusa — Nepieņemamība)	28
2011/C 145/48	Lieta T-100/11: Prasība, kas celta 2011. gada 17. februārī — <i>MSE Pharmazeutika/ITSB</i> — <i>Merck Sharp & Dohme</i> (“SINAMIT”)	28
2011/C 145/49	Lieta T-112/11: Prasība, kas celta 2011. gada 23. februārī — <i>Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse/Komisija</i>	29
2011/C 145/50	Lieta T-113/11: Prasība, kas celta 2011. gada 23. februārī — <i>Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse/Komisija</i>	30
2011/C 145/51	Lieta T-125/11: Prasība, kas celta 2011. gada 28. februārī — <i>Centre national de la recherche scientifique/Komisija</i>	31
2011/C 145/52	Lieta T-149/11: Prasība, kas celta 2011. gada 11. martā — <i>GS/Parlaments un Padome</i>	31
2011/C 145/53	Lieta T-151/11: Prasība, kas celta 2011. gada 11. martā — <i>Telefónica de España un Telefónica Móviles España/Komisija</i>	32
2011/C 145/54	Lieta T-159/11: Prasība, kas celta 2011. gada 10. martā — <i>Marszałkowski/ITSB</i> — <i>Mar-Ko Fleischwaren</i> (“WALICHNOWY MARKO”)	33
2011/C 145/55	Lieta T-166/11: Prasība, kas celta 2011. gada 17. martā — <i>Häfele/ITSB</i> (“Infront”)	33
2011/C 145/56	Lieta T-167/11: Prasība, kas celta 2011. gada 15. martā — <i>Centre national de la recherche scientifique/Komisija</i>	34
2011/C 145/57	Lieta T-170/11: Prasība, kas celta 2011. gada 17. martā — <i>Rivella International/ITSB</i> — <i>Baskaya di Baskaya & C.</i> (“BASKAYA”)	34
2011/C 145/58	Lieta T-171/11: Prasība, kas celta 2011. gada 21. martā — <i>Hopff/ITSB</i> (“Clampflex”)	35

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

(2011/C 145/01)

Eiropas Savienības Tiesas pēdējā publikācija *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī*

OV C 139, 7.5.2011.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 130, 30.4.2011.

OV C 120, 16.4.2011.

OV C 113, 9.4.2011.

OV C 103, 2.4.2011.

OV C 95, 26.3.2011.

OV C 89, 19.3.2011.

Šie teksti pieejami arī

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (ceturtā palāta) 2010. gada 22. decembra spriedums — Eiropas Komisija/Polijas Republika(Lieta C-385/08) ⁽¹⁾

(Valsts pienākumu neizpilde — Jaunu dalībvalstu pievienošanās — Tirdzniecības atļauju izdošana ģenēriskajām zālēm, kas atbilst atsauces zālēm Plavix — Nosacīti lēmumi par farmaceitisku izstrādājumu tirdzniecības atļauju — Acquis pārkāpums)

(2011/C 145/02)

Tiesvedības valoda — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — M. Šimerdová un K. Herrmann)

Atbildētāja: Polijas Republika (pārstāvji — M. Dowgielewicz un B. Majczyna)

Persona, kas iestājusies lietā atbildētājas prasījumu atbalstam: Lietuvas Republika (pārstāvji — D. Kriauciūnas un R. Mackevičienė)

Priekšmets

Valsts pienākumu neizpilde — Pārkāpts 6. panta 1. punkts Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīvā 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm (OV L 311, 67. lpp.), lasot to kopā ar 13. panta 4. punktu Padomes 1993. gada 22. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2309/93, ar ko nosaka kārtību, kā Kopienā apstiprina un pārbauda cilvēkiem paredzētas zāles un veterinārās zāles, kā arī izveido Eiropas Zāļu novērtēšanas aģentūru (OV L 214, 1. lpp.), kā arī kopā ar 89. un 90. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Regulā (EK) Nr. 726/2004, ar ko nosaka cilvēkiem paredzēto un veterināro zāļu reģistrēšanas un uzraudzības Kopienas procedūras un izveido Eiropas Zāļu aģentūru

(OV L 136, 1. lpp.) — Tirdzniecības atļauju izdošana ģenēriskajām zālēm, kas atbilst atsauces zālēm Plavix, pārkāpjot tām paredzēto desmit gadu aizsardzības periodu — Tādi nosacīti lēmumi par farmaceitisku izstrādājumu tirdzniecības atļauju, kas pieņemti pirms Polijas pievienošanās Eiropas Savienībai, bet stājas spēkā tikai pēc šī datuma — Direktīvas 2001/83/EK noteikumiem neatbilstoši lēmumi

Rezolutīvā daļa:

1) Polijas Republika,

— paturot spēkā veselības ministra lēmumus par tirdzniecības atļauju atsauces zāļu Plavix ģenēriskajām zālēm un

— pēc 2004. gada 1. maija laižot vai saglabājot tirgū zāles, kuru tirdzniecības atļauja nav tikusi izdota atbilstīgi 6. panta 1. punktam Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīvā 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm,

nav izpildījusi pienākumus, kas attiecībā uz pirmo ievilkumu ir paredzēti 6. panta 1. punktā Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīvā 2001/83/EK par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm, lasot to kopā ar 13. panta 4. punktu Padomes 1993. gada 22. jūlija Regulā (EEK) Nr. 2309/93, ar ko nosaka kārtību, kā Kopienā apstiprina un pārbauda cilvēkiem paredzētas zāles un veterinārās zāles, kā arī izveido Eiropas Zāļu novērtēšanas aģentūru, un kopā ar 89. un 90. pantu Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 31. marta Regulā (EK) Nr. 726/2004, ar ko nosaka cilvēkiem paredzēto un veterināro zāļu reģistrēšanas un uzraudzības Kopienas procedūras un izveido Eiropas Zāļu aģentūru, un kas attiecībā uz otro ievilkumu ir paredzēti Direktīvas 2001/83 6. panta 1. punktā;

2) Polijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus;

3) Lietuvas Republika sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.

⁽¹⁾ OV C 313, 06.12.2008.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 17. janvārī iesniedza Administratīven sad Sofia-grad (Bulgārija) — Anton Vinkov/Nachalnik Administrativno-nakazatelna deynost

(Lieta C-27/11)

(2011/C 145/03)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administratīven sad Sofia-grad

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Anton Vinkov

Atbildētājs: Nachalnik Administrativno-nakazatelna deynost

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai valsts tiesību normas, kas ir piemērojamas pamata lietā un kurās ir paredzētas administratīvas iestādes pieņemtā lēmuma, ar ko piemēro naudas sodus vai finansiālas sankcijas par administratīvu pārkāpumu — satiksmes negadījumu — juridiskās sekas, ir jāinterpretē tādējādi, ka tās atbilst Līgumos paredzētiem noteikumiem un pamatojoties uz tiem veiktajiem Savienības tiesību pasākumiem brīvības, drošības un tiesiskuma telpas un/vai attiecīgi satiksmes jomā?
- 2) Vai saistībā ar tiesu iestāžu sadarbību krimināllietās no Līguma noteikumiem un pamatojoties uz tiem veiktajiem Savienības tiesību pasākumiem brīvības, drošības un tiesiskuma telpas jomā saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 82. panta 1. punkta otrās daļas a) punktu, kā arī transporta jomā saskaņā ar šī Līguma 91. panta 1. punkta c) apakšpunktu izriet, ka Savienības tiesību piemērošanas jomā ir ietverti administratīvi satiksmes noteikumu pārkāpumi, kas Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas protokola Nr. 7 2. panta nozīmē un saistībā ar to var tikt kvalificēti kā “maznozīmīgi”?
- 3) Gadījumā, ja atbilde uz otro jautājumu ir apstiprinoša, tiek lūgts atbildēt arī uz šādiem jautājumiem:

3.1. Vai pamata lietas apstākļos administratīvs satiksmes noteikumu pārkāpums Savienības tiesību nozīmē ir maznozīmīgs pārkāpums, ja vienlaikus pastāv šādi apstākļi:

a) nodarījums ir satiksmes negadījums, kura rezultātā ir radušies materiāli zaudējumi, tas ir jākvalificē kā vainojami izdarīts nodarījums un tas ir sodāms kā administratīvs pārkāpums;

b) ņemot vērā naudas soda vai finansiālās sankcijas apmēru, lēmums par to piemērošanu nevar tikt pārsūdzēts tiesā un personai nav iespējams pierādīt, ka tā nav vainojama nodarījuma izdarīšanā, kurā tiek apsūdzēta;

c) automātiskas lēmuma spēkā stāšanās juridiskās sekas ir lēmumā norādīto kontrolpunktu skaita atskaitīšana;

d) automātiskas juridiskās sekas ieviestajā sistēmā, kurā vadītāja apliecības izsniegšanas brīdī tiek piešķirts konkrēts kontrolpunktu skaits izdarīto pārkāpumu uzskaitīšanai, ir arī kontrolpunktu atskaitīšana, pamatojoties uz nepārsūdzamiem rīkojumiem par soda piemērošanu;

e) vadītāja apliecības izņemšanas piespiedu pasākumu vadītāja tiesību zaudēšanas dēļ — kas ir automātiskas juridiskas sekas tad, ja tiek atskaitīts sākotnēji piešķirtais kontrolpunktu skaits — pārsūdzot tiesā, netiek veikta netieša nepārsūdzamo rīkojumu par soda piemērošanu, pamatojoties uz kuriem, ir atskaitīti kontrolpunkti, likumības kontrole tiesā.

3.2. Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 82. pants, attiecīgi šī Līguma 91. panta 1. punkta c) apakšpunkts un pamatojoties uz minētajiem noteikumiem veiktie pasākumi, kā arī Padomes 2005. gada 24. februāra Pamatlēmums 2005/214/TI par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz finansiālām sankcijām pieļauj, ka tiesu lēmumu un spriedumu savstarpējas atzīšanas princips vai attiecīgi pasākumi, kas pastiprina transporta drošību, netiek piemēroti lēmumā par naudas soda vai finansiālas sankcijas piemērošanu par satiksmes noteikumu pārkāpumu, kas atbilstoši Savienības tiesībām pamata lietas apstākļos ir kvalificējams kā “maznozīmīgs”, jo dalībvalsts ir noteikusi, ka nav jāievēro prasība par pārsūdzamību tiesā, kam ir īpaša jurisdikcija krimināllietās, un prasība par pārsūdzību reglamentējoša valsts procesuālā tiesiskā regulējuma piemērojamību apsūdzībā par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu?

4) Gadījumā, ja atbilde uz otro jautājumu ir noliedzoša, tiek lūgts atbildēt uz šādiem jautājumiem:

Vai Līguma par Eiropas Savienības darbību 82. pants, attiecīgi šī Līguma 91. panta 1. punkta c) apakšpunkts un pamatojoties uz minētajiem noteikumiem veiktie pasākumi, kā arī Padomes 2005. gada 24. februāra Pamatlēmums 2005/214/TI par savstarpējas atzīšanas principa piemērošanu attiecībā uz finansiālām sankcijām pieļauj, ka tiesu lēmumu un spriedumu savstarpējas atzīšanas princips vai attiecīgi pasākumi, kas pastiprina transporta drošību, atbilstoši dalībvalsts rīcības brīvībai — ja tā normatīvā aktā ir noteikusi, ka nav jāievēro prasība par pārsūdzamību tiesā, kam ir īpaša jurisdikcija krimināllietās, un prasība par pārsūdzību reglamentējoša valsts procesuālā tiesiskā regulējuma piemērojamību apsūdzībā par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu — netiek piemēroti lēmumā par naudas soda vai finansiālas sankcijas piemērošanu satiksmes noteikumu pārkāpuma gadījumā, turklāt uz lēmumu pamata lietas apstākļos vienlaikus attiecas [šādi apstākļi]:

- f) nodarījums ir satiksmes negadījums, kura rezultātā ir radušies materiāli zaudējumi, tas ir jākvalificē kā vainojami izdarīts nodarījums un tas ir sodāms kā administratīvs pārkāpums;
- g) ņemot vērā naudas soda vai finansiālas sankcijas apmēru, lēmums par to piemērošanu nevar tikt pārsūdzēts tiesā un personai nav iespējams pierādīt, ka tā nav vainojama nodarījuma izdarīšanā, kurā tiek apsūdzēta;
- h) automātiskas lēmuma spēkā stāšanās juridiskās sekas ir lēmumā norādīto kontrolpunktu skaita atskaitīšana;
- i) automātiskas juridiskās sekas ieviestajā sistēmā, kurā vadītāja apliecības izsniegšanas brīdī tiek piešķirts konkrēts kontrolpunktu skaits izdarīto pārkāpumu uzskaitīšanai, ir arī kontrolpunktu atskaitīšana, pamatojoties uz nepārsūdzamiem rīkojumiem par soda piemērošanu;
- j) vadītāja apliecības izņemšanas piespiedu pasākumu vadītāja tiesību zaudēšanas dēļ — kas ir automātiskas juridiskās sekas tad, ja tiek atskaitīts sākotnēji piešķirtais kontrolpunktu skaits — pārsūdzot tiesā, netiek veikta netieša nepārsūdzamo rīkojumu par soda piemērošanu, pamatojoties uz kuriem ir atskaitīti kontrolpunkti, likumības kontrole tiesā.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 21. janvārī iesniedza Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága (Ungārija) — Allianz Hungária Biztosító Zrt., Generali-Providencia Biztosító Zrt., Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetsége, Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz Kft., Paragon-Alkusz Zrt. (mint a Magyar Opelkereskedők Bróker Kft. Jogutódja)/Gazdasági Versenyhivatal

(Lieta C-32/11)

(2011/C 145/04)

Tiesvedības valoda — ungāru

Iesniedzējtiesa

Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājas: Allianz Hungária Biztosító Zrt., Generali-Providencia Biztosító Zrt., Gépjármű Márkakereskedők Országos Szövetsége, Magyar Peugeot Márkakereskedők Biztosítási Alkusz Kft., Paragon-Alkusz Zrt. (mint a Magyar Opelkereskedők Bróker Kft. Jogutódja)

Atbildētājs: Gazdasági Versenyhivatal

Prejudiciālais jautājums

Vai divpusēji līgumi, kas noslēgti starp apdrošināšanas uzņēmumu un noteiktām automašīnu labošanas darbnīcām vai starp apdrošināšanas uzņēmumu un automašīnu labošanas darbnīcu apvienību, saskaņā ar kuriem automašīnu labošanai piemērojamā stundas likme, ko darbnīcai maksā apdrošināšanas uzņēmums par tajā apdrošināto automašīnu labošanu, citu faktoru starpā ir atkarīga no to apdrošināšanas līgumu skaita un procentuālās izteiksmes, ko šis apdrošināšanas uzņēmums ir noslēdzis ar darbnīcas, kas darbojas kā apdrošināšanas aģents, starpniecību, var tikt uzskatīti par tādiem, kas ir pretrunā LESD 101. panta 1. punktam, kā tādi, kuru mērķis vai sekas ir nepieļaut, ierobežot vai izkropļot konkurenci iekšējā tirgū?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 28. janvārī iesniedza Verwaltungsgerichtshofs Baden-Württemberg (Vācija) — Yoshikazu Iida/Stadt Ulm

(Lieta C-40/11)

(2011/C 145/05)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Verwaltungsgerichtshof Baden-Württemberg

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Yoshikazu Iida

Atbildētāja: Stadt Ulm

Prejudiciālie jautājumi**A. Par Direktīvas 2004/38/EK⁽¹⁾, kas attiecas uz Savienības pilsoņu tiesībām, 2., 3. un 7. pantu:**

- 1) Vai, paplašināti interpretējot Direktīvas 2004/38/EK 2. panta 2. punkta d) apakšpunktu, un it īpaši atbilstoši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 24. pantam un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 8. pantam, "ģimenes loceklis" var nozīmēt arī vienu no vecākiem, kurš ir trešās valsts pilsonis un kuram ir aizgādības tiesības pār brīvi pārvietoties tiesīgu bērnu-Savienības pilsoni, kura apgādībā šis vecāks neatrodas?
- 2) Ja tas tā ir, vai Direktīva 2004/38/EK, paplašināti interpretējot tās 3. panta 1. punktu, un it īpaši atbilstoši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 24. pantam un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 8. pantam, ir piemērojama šim vecākam arī tad, ja tas nepavada vai nepārceļas kopā ar savu bērnu-Savienības pilsoni, kurš no ceļojuma sākuma dalībvalsts ir pārcēlies uz dzīvi citā dalībvalstī?
- 3) Ja tas tā ir, vai, paplašināti interpretējot Direktīvas 2004/38/EK 7. panta 2. punktu, un it īpaši atbilstoši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. un 24. pantam un Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 8. pantam, šim vecākam ir tiesības uzturēties bērna-Savienības pilsoņa ceļojuma sākuma dalībvalstī vairāk par trim mēnešiem, un katrā ziņā vismaz tik ilgi, kamēr pastāv aizgādības tiesības un tās tiek faktiski īstenotas?

B. Par LES 6. panta 1. punktu apvienojumā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartu:

- 1.a) Vai Eiropas Savienības Pamattiesību harta saskaņā ar tās 51. panta 1. punkta pirmajā teikumā ietvertu otro alternatīvu ir piemērojama arī tad, ja strīdus priekšmets ir atkarīgs no valsts likuma (vai likuma daļas), ar ko arī — bet ne tikai — it tikušas transponētas direktīvas?
- 1.b) Ja tas tā nav, vai Eiropas Savienības Pamattiesību harta saskaņā ar tās 51. panta 1. punkta pirmajā teikumā ietvertu otro alternatīvu ir piemērojama tāpēc vien, ka prasītājam, iespējams, ir Savienības tiesībās noteiktas uzturēšanās tiesības un viņš tādējādi saskaņā ar *Freizügigkeitsgesetz/EU* [Likuma par Savienības pilsoņu brīvu pārvietošanos] 5. panta 2. punkta pirmo teikumu varētu lūgt Savie-

nības pilsoņa ģimenes locekļa uzturēšanās atļauju, kuras juridiskais pamats ir paredzēts Direktīvas 2004/38/EK 10. panta 1. punkta pirmajā teikumā?

- 1.c) Ja tas tā nav, vai Eiropas Savienības Pamattiesību harta saskaņā ar tās 51. panta 1. punkta pirmajā teikumā ietvertu otro alternatīvu, attīstot spriedumā lietā ERT (Tiesas 1991. gada 18. jūnija spriedums lietā C-260/89, 41.–45. punkts) ietvertu judikatūru, ir piemērojama, ja dalībvalsts ierobežo tādas nepilngadīgas Savienības pilsoņes tēva, kurš ir trešās valsts pilsonis un kuram arī ir aizgādības tiesības pār bērnu, uzturēšanās tiesības, kura kopā ar savu māti pārsvarā uzturas citā Eiropas Savienības dalībvalstī mātes profesionālās darbības dēļ?
- 2.a) Ja Eiropas Savienības Pamattiesību harta ir piemērojama, vai no tās 24. panta 3. punkta var tieši atvasināt Savienības tiesībās noteiktas uzturēšanās tiesības tēvam, kurš ir trešās valsts pilsonis, katrā ziņā vismaz tik ilgi, kamēr viņam ir aizgādības tiesības pār savu bērnu-Savienības pilsoni un viņš tās faktiski īsteno, kaut arī bērns pārsvarā uzturas citā Eiropas Savienības dalībvalstī?
- 2.b) Ja tas tā nav, vai, lai nepadarītu it īpaši bērna-Savienības pilsoņa tiesības uz brīvu pārvietošanos par neefektīvām, no bērna-Savienības pilsoņa tiesībām uz brīvu pārvietošanos atbilstoši Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 45. panta 1. punktam, attiecīgajā gadījumā, apvienojumā ar tās 24. panta 3. punktu, izriet Savienības tiesībās noteiktas uzturēšanās tiesības tēvam, kurš ir trešās valsts pilsonis, katrā ziņā vismaz tik ilgi, kamēr viņam ir aizgādības tiesības pār savu bērnu-Savienības pilsoni un viņš tās faktiski īsteno?

C. Par LES 6. panta 3. punktu apvienojumā ar vispārīgajiem Savienības tiesību principiem:

- 1) Vai Tiesas judikatūrā kopš Štutgartes lietas *Stauder* (29/69, 7. punkts) līdz pat, piemēram, lietai *Mangold* (C-144/04, 75. punkts) attīstītās "nerakstītās" Eiropas Savienības pamattiesības var tikt piemērotas pilnā apjomā, arī, ja konkrētajā gadījumā Eiropas Savienības Pamattiesību harta nav piemērojama, citiem vārdiem, vai atbilstoši LES 6. panta 3. punktam turpmāk kā vispārīgi Savienības tiesību principi spēkā esošās pamattiesības ir spēkā patstāvīgi un neatkarīgi no jaunajām Eiropas Savienības Pamattiesību hartā noteiktajām pamattiesībām saskaņā ar LES 6. panta 1. punktu?
- 2) Ja tas tā ir, vai, lai efektīvi īstenotu aizgādības tiesības, no vispārīgajiem Savienības tiesību principiem, it īpaši, ņemot vērā tiesības uz ģimenes dzīves neaizskaramību saskaņā ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 8. pantu, var atvasināt Savienības tiesībās noteiktas uzturēšanās tiesības tādas nepilngadīgas Savienības pilsoņes

tēvam, kurš ir trešās valsts pilsonis, kura kopā ar savu māti tās profesionālās darbības dēļ pārsvarā uzturas citā Eiropas Savienības dalībvalstī?

D. Par LESD 21. panta 1. punktu apvienojumā ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas (ECTPAK) 8. pantu:

Ja saskaņā ar LES 6. panta 1. vai 3. punktu prasītājam nav Savienības tiesībās noteiktas uzturēšanās tiesības, vai, attīstot Tiesas 2004. gada 19. oktobra spriedumā lietā *Zhu un Chen* (C-200/02, 45.–47. punkts) ietverto judikatūru attiecībā uz aprūpes tiesību efektīvu īstenošanu, no nepilngadīgas Savienības pilsones, kura kopā ar savu māti tās profesionālās darbības dēļ pārsvarā uzturas citā Eiropas Savienības dalībvalstī, tiesībām uz brīvu pārvietošanos saskaņā ar LESD 21. panta 1. punktu, attiecīgā gadījumā, ievērojot ECTPAK 8. pantu, var atvasināt Savienības tiesībās noteiktas uzturēšanās tiesības tās tēvam, kurš ir trešās valsts pilsonis, bērna–Savienības pilsoņa ceļojuma sākuma dalībvalstī?

E. Par Direktīvas 2004/38/EK, kas attiecas uz Savienības pilsoņu tiesībām, 10. pantu:

Ja uz jautājumu par Savienības tiesībās noteiktām uzturēšanās tiesībām tiek atbildēts apstiprinoši, vai vecākam, kurš ir trešās valsts pilsonis un kurš atrodas tādā situācijā kā prasītājs, ir tiesības uz “Savienības pilsoņa ģimenes locekļa uzturēšanās atļaujas” izsniegšanu, attiecīgā gadījumā, saskaņā ar Direktīvas 2004/38/EK 10. panta 1. punkta pirmo teikumu?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīva 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (Dokuments attiecas uz EEZ) (OV L 158, 77. lpp.).

Atbildētāja: Deutsche Bank AG

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai vērtspapīru kapitāla (portfeļa) pārvaldīšana, kuras ietvaros nodokļu maksātājs par atbildību pamatojoties uz personīgo vērtējumu lemj par vērtspapīru pirkšanu vai pārdošanu un šo lēmumu īsteno, vērtspapīrus pērkot vai pārdodot, ir atbrīvojama no nodokļa
 - kā īpašu ieguldījumu fondu pārvaldīšana vairākiem ieguldītājiem kopā Direktīvas 2006/112/EK ⁽¹⁾ 135. panta 1. punkta g) apakšpunkta nozīmē vai arī
 - kā individuāla portfeļa pārvaldīšana ieguldītājiem individuāli Direktīvas 2006/112/EK 135. panta 1. punkta f) apakšpunkta izpratnē (darījums saistībā ar vērtspapīriem vai kā starpniecība šādā darījumā)?
- 2) Kāda nozīme, nosakot pamata un papildpakalpojumus, ir piešķirama kritērijiem, ka papildpakalpojumam nav patstāvīga mērķa un tas ir tikai līdzeklis, lai pakalpojumu sniedzējs optimāli varētu sniegt pamatpakalpojumu, attiecībā uz papildpakalpojuma atsevišķu aprēķināšanu un iespēju, ka to sniedz trešās personas?
- 3) Vai Direktīvas 2006/112/EK 56. panta 1. punkts attiecas tikai uz pakalpojumiem, kas minēti šīs direktīvas 135. panta 1. punkta a) līdz g) apakšpunktos, vai arī uz vērtspapīru kapitāla (portfeļa) pārvaldīšanu, pat ja šim darījumam nav piemērojamas iepriekš minētās normas?

⁽¹⁾ OV L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 31. janvārī iesniedza *Bundesfinanzhof* (Vācija) — *Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst/Deutsche Bank AG*

(Lieta C-44/11)

(2011/C 145/06)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Finanzamt Frankfurt am Main V-Höchst*

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 3. februārī iesniedza *Oberlandesgericht Wien* (Austrija) — *Content Services Ltd/Bundesarbeitskammer*

(Lieta C-49/11)

(2011/C 145/07)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Wien

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Content Services Ltd*

Atbildētāja: *Bundesarbeitskammer*

Prejudiciālie jautājumi

Vai [Direktīvas 97/7/EK]⁽¹⁾ 5. panta 1. punktā paredzētā prasība, saskaņā ar kuru patērētājam ir jāsaņem tajā norādītās informācijas apstiprinājums uz viņam pieejama pastāvīga datu nesēja, ja vien šī informācija viņam jau nav sniegta uz viņam pieejama pastāvīga datu nesēja pirms līguma noslēgšanas, ir uzskatāma par izpildītu, ja patērētājam šī informācija tiek sniegta ar uzņēmēja interneta vietnē ievietotas hipersaites starpniecību, kas atrodama tekstā, iepazīšanās ar kuru patērētājam ir jāapstiprina, ievērojot āķīti, lai varētu tikt nodibinātas līgumtiesiskās attiecības?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 1997. gada 20. maija Direktīva 97/7/EK par patērētāju aizsardzību saistībā ar distances līgumiem — Padomes un Parlamenta paskaidrojumi par 6. panta 1. punktu — Komisijas paskaidrojumi par 3. panta 1. punkta pirmo ievilkumu (OV L 144, 19. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 8. februārī iesniedza *Oberlandesgericht Düsseldorf* (Vācija) — *Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G./Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH*

(Lieta C-56/11)

(2011/C 145/08)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Oberlandesgericht Düsseldorf

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Raiffeisen-Waren-Zentrale Rhein-Main e.G.*

Atbildētāja: *Saatgut-Treuhandverwaltungs GmbH*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Regulas Nr. 2100/94⁽¹⁾ 14. panta 3. punkta sestajā ievilkumā un Regulas Nr. 1768/95⁽²⁾ 9. panta 2. un 3. punktā noteiktais apstrādātāja pienākums sniegt informāciju ir pamatots tikai tad, ja apstrādātājs augu šķirņu aizsardzības tiesību īpašnieka informācijas pieprasījumu ir saņēmis pirms tā tirgū laišanas gada beigām (vairāku tirgū laišanas gadu gadījumā — pēdējā), uz kuru attiecas lūgums?

2) Ja uz pirmo jautājumu tiek atbildēts apstiprinoši:

Vai informācijas pieprasījums ir uzskatāms par iesniegtu termiņā jau tad, ja augu šķirņu aizsardzības tiesību īpašnieks savā lūgumā apgalvo, ka viņa rīcībā ir norādes par to, ka

apstrādātājs novāko ražu, ko pieprasījumā vārdā nosaukts lauksaimnieks ir ieguvis, audzējot aizsargātas šķirnes pavairojamo materiālu, apstrādā vai viņam ir nodoms to apstrādāt ar mērķi to audzēt, vai arī informācijas pieprasījumā apstrādātājs ir arī jāinformē par pierādījumiem saistībā ar šīm iepriekš minētajām norādēm (piemēram, pārsūtīt lauksaimnieka paziņojuma par audzēšanu kopiju)?

3) Vai norādes, kas pamato apstrādātāja pienākumu sniegt informāciju, var izrietēt no tā, ka apstrādātājs kā augu šķirņu aizsardzības tiesību īpašnieka pārstāvis izpilda tādu pavairošanas līgumu par aizsargātās šķirnes patēriņa sēklu ražošanu, ko augu šķirņu aizsardzības tiesību īpašnieks ir noslēdzis ar lauksaimnieku, kas veic pavairošanu, ja un jo lauksaimniekam, pildot pavairošanas līgumu, faktiski rodas iespēja daļu no pavairojamām sēklām izmantot audzēšanas mērķiem?

⁽¹⁾ Padomes 1994. gada 27. jūlija Regula (EK) Nr. 2100/94 par Kopienas augu šķirņu aizsardzību (OV L 227, 1. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 1995. gada 24. jūlija Regula (EK) Nr. 1768/95, ar ko īsteno noteikumus par izņēmumu lauksaimniecībā, kas paredzēts 14. panta 3. punktā Padomes Regulā (EK) Nr. 2100/94 par Kopienas augu šķirņu aizsardzību (OV L 173, 14. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 10. februārī iesniedza *Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt* (Vācija) — *Land Hessen, ko pārstāv *Regierungspräsidium Gießen/Florence Feyerbacher**

(Lieta C-62/11)

(2011/C 145/09)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Hessisches Landessozialgericht, Darmstadt

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Land Hessen, ko pārstāv *Regierungspräsidium Gießen**

Atbildētāja: *Florence Feyerbacher*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai 1998. gada 18. septembra Vienošanās starp Vācijas Federatīvās Republikas valdību un Eiropas Centrālo banku (turpmāk tekstā — “ECB”) par ECB mītnesvietu (turpmāk tekstā — “Vienošanās par mītnesvietu”) ir daļa no Savienības tiesībām, kuras attiecībā pret valsts tiesību normām ir piemērojamas prioritāri, vai arī vienošanās ir uzskatāma par starptautisku nolīgumu?

2) Vai Vienošanās par mītnesvietu 15. pants kopā ar Eiropas centrālo banku sistēmas (turpmāk tekstā — “ECBS”) un ECB Statūtu 36. pantu ir ierobežojoši jāinterpretē tā, ka Vācijas sociālās tiesības, kurās ir paredzēta pabalstu piešķiršana, ECB darbiniekiem nepiemēro tikai tajā gadījumā, ja ECB saviem darbiniekiem saskaņā ar “nodarbināšanas kārtību” garantē līdzvērtīgu sociālo nodrošinājumu?

3) Ja uz otro jautājumu tiek atbildēts noraidoši:

a) Vai minētās tiesību normas ir jāinterpretē tādejādi, ka tās liedz piemērot tādu valsts tiesību normu, kas ģimenes pabalstu piešķiršanu balsta vienīgi uz teritorialitātes principu?

b) Vai Tiesas lietā C-352/06 *Bosmann* (Krājums 2008, I-3827. lpp., no 31. līdz 33. punktam) izteiktos apsvērumus var attiecināt uz minēto tiesību normu piemērošanu? Vai Vienošanās par mītnesvietu 15. pants kopā ar ECBS un ECB Statūtu 36. pantu liedz Vācijas Federatīvajai Republikai tiesības piešķirt savas valsts teritorijā dzīvojošiem ECB darbiniekiem ģimenes pabalstus?

2008. gada 21. maija Direktīvas 2008/50/EK ⁽²⁾ par gaisa kvalitāti un tīrāku gaisu Eiropai 13. panta 1. punktu;

— piespriet Itālijas Republikai atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Direktīvas 1999/30 5. panta 1. punktā ir paredzēts, ka dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu, ka PM₁₀ makrodaļiņu koncentrācija apkārtējā gaisā direktīvas III pielikuma I iedaļā norādītajos termiņos nepārsniedz tajā noteiktās robežvērtības. Attiecīgais datums šajā gadījumā ir 2005. gada 1. janvāris.

Komisijai izvērtējot ikgadējos ziņojumus, kas nosūtīti par 2005.–2007. gadu, atklājās, ka vairākās zonās un aglomerācijās ir pārsniegtas PM₁₀ makrodaļiņu robežvērtības. Turklāt visjaunākie Itālijas nosūtītie dati par 2009. gadu liecina, ka dienas un/vai gada robežvērtības joprojām tiek pārsniegtas apmēram 70 zonās.

Tādejādi Itālija nav izpildījusi pienākumus, kas tai izriet no Direktīvas 1999/30 5. panta 1. punkta, attiecībā uz zonām un gadiem.

Prasība, kas celta 2011. gada 16. februārī — Eiropas Komisija/Itālijas Republika

(Lieta C-68/11)

(2011/C 145/10)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — A. Alcover San Pedro un S. Mortoni)

Atbildētāja: Itālijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— konstatēt, ka, vairākus gadus pēc kārtas pārsniedzot PM₁₀ makrodaļiņu robežvērtības apkārtējā gaisā vairākās zonās un aglomerācijās, kas saistītas ar gaisa kvalitāti visā Itālijas teritorijā, Itālijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas tai paredzēti Padomes 1999. gada 22. aprīļa Direktīvas 1999/30/EK ⁽¹⁾ par robežvērtību noteikšanu sēra dioksīda, slāpekļa dioksīda un slāpekļa oksīdu, makrodaļiņu un svina koncentrācijai apkārtējā gaisā 5. panta 1. punktā, kurš kļuvis par Eiropas Parlamenta un Padomes

⁽¹⁾ OV L 163, 41. lpp.

⁽²⁾ OV L 152, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 16. februārī iesniedza *Rectbank van eerste aanleg te Brugge* (Beļģija) — *Connoisseur Belgium BVBA/Belgische Staat*

(Lieta C-69/11)

(2011/C 145/11)

Tiesvedības valoda — nīderlandiešu

Iesniedzējtiesa

Rectbank van eerste aanleg te Brugge

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: *Connoisseur Belgium BVBA*

Atbildētāja: Beļģijas valsts

Prejudiciālais jautājums

Vai ar PVN kodeksa 26. pantu tiek pārkāpts Sestās direktīvas 77/388/EEK⁽¹⁾ 11. panta A daļas 1. punkta a) apakšpunkts, tagad — Padomes 2006. gada 28. novembra Padomes Direktīvas 2006/112/EK⁽²⁾ par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 73. pants — un PVN neitralitātes princips, ja šī tiesību norma ir jāinterpretē tādējādi, ka PVN ir jāmaksā par izdevumiem un summām, kas saskaņā ar līgumu var tikt iekļautas darījuma partnerim izrakstītā rēķinā, tomēr tās netiek iekļautas?

(¹) Padomes 1977. gada 17. maija Sestā direktīva 77/388/EEK par to, kā saskaņojami dalībvalstu tiesību akti par apgrozījuma nodokļiem — Kopēja pievienotās vērtības nodokļu sistēma: vienota aprēķinu bāze (OV L 145, 1. lpp.).

(²) OV L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 22. februārī iesniedza Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London (Apvienotā Karaliste) — Secretary of State for the Home Department/Muhammad Sazzadur Rahman, Fazly Rabby Islam, Mohibullah Rahman

(Lieta C-83/11)

(2011/C 145/12)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Upper Tribunal (Immigration and Asylum Chamber) London

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītājs: Secretary of State for the Home Department

Atbildētāji: Muhammad Sazzadur Rahman, Fazly Rabby Islam, Mohibullah Rahman

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar Direktīvas 2004/38/EK⁽¹⁾ 3. panta 2. punktu dalībvalstij tiek prasīts pieņemt tiesību normas, lai veicinātu pārējo ģimenes locekļu, kuri nav Eiropas Savienības pilsoņi, grupas iecelšanu un vai uzturēšanos dalībvalstī, ja viņi var izpildīt 10. panta 2. punkta prasības?
- 2) Vai šāds cits ģimenes loceklis, kas minēts 1. jautājumā, var atsaukties uz Direktīvas 2004/38/EK 3. panta 2. punkta tiešo piemērojamību gadījumā, ja viņš nevar izpildīt kādu no valsts tiesību normās noteiktajām prasībām?

3) Vai pārējo ģimenes locekļu grupā, kas minēta Direktīvas 2004/38/EK 3. panta 2. punktā un 10. panta 2. punktā, ietilpst tikai tie, kuri pirms Savienības pilsoņa iecelšanas uzņēmējā dalībvalstī dzīvoja tajā pašā valstī, kurā dzīvoja Savienības pilsonis un viņa vai viņas laulātais?

4) Vai Direktīvas 2004/38/EK 3. panta 2. punktā minētajai apgādībai, uz kuru pārējie ģimenes locekļi atsaucas, lai nodrošinātu iecelšanu uzņēmējā valstī, ir jābūt tādi apgādībai, kura ir pastāvējusi īsi pirms Savienības pilsonis pārcēlās uz uzņēmēju valstī?

5) Vai dalībvalsts var noteikt īpašas prasības attiecībā uz Direktīvas 2004/38/EK 3. panta 2. punktā minētās šī cita ģimenes locekļa apgādības raksturu vai ilgumu, lai izvairītos, ka šāda apgādība ir mākslīga vai lieka, lai ļautu nepilsonim tikt uzņemtam vai turpināt uzturēties tās teritorijā?

6) Vai apgādībai, uz kuru cits ģimenes loceklis atsaucas, lai tiktu uzņemts dalībvalstī, ir jāturpinās noteiktu vai nenoteiktu laika periodu uzņēmējā valstī, lai izdotu vai atjaunotu uzturēšanās atļauju atbilstoši Direktīvas 2004/38/EK 10. pantam, un, ja tas tā ir, kā šāda apgādība ir jāpierāda?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīva 2004/38/EK par Savienības pilsoņu un viņu ģimenes locekļu tiesībām brīvi pārvietoties un uzturēties dalībvalstu teritorijā, ar ko groza Regulu (EEK) Nr. 1612/68 un atceļ Direktīvas 64/221/EEK, 68/360/EEK, 72/194/EEK, 73/148/EEK, 75/34/EEK, 75/35/EEK, 90/364/EEK, 90/365/EEK un 93/96/EEK (OV L 158, 77. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 24. februārī iesniedza Korkein hallinto-oikeus (Somija) — Marja-Liisa Susisalo, Olli Tuomaala, Merja Ritala

(Lieta C-84/11)

(2011/C 145/13)

Tiesvedības valoda — somu

Iesniedzējtiesa

Korkein hallinto-oikeus

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Marja-Liisa Susisalo, Olli Tuomaala, Merja Ritala

Citi lietas dalībnieki: *Helsingin yliopiston apteekki, Lääkealan turvallisuus- ja kehittämiskeskus FIMEA*

izglītību, un kas ir vajadzīgi un atbilst samērīguma principam, ja ņem vērā, ka Helsinku Universitātes aptiekas filiālēm nav noteikti atbilstoši īpaši uzdevumi?

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai LESD 49. pants, kas attiecas uz brīvību veikt uzņēmējdarbību atbilstoši Savienības tiesībām, ir jāinterpretē tādējādi, ka tas liedz piemērot Somijas Zāļu likuma normas par aptiekas licences piešķiršanu, jo Helsinku Universitātes aptiekas filiāļu atvēršanas nosacījumi no privātu aptieku filiāļu atvēršanas nosacījumiem atšķiras šādi:

a) privāta aptiekas filiāle, pamatojoties uz licenci, ko atbilstoši Zāļu likuma 52. panta 1. punktam ir izsniegusi Drošības un attīstības centrālā iestāde zāļu nozarē, var tikt atvērta teritorijā, kurā nelielā iedzīvotāju skaita dēļ nav pietiekami nosacījumi patstāvīgas aptiekas atvēršanai, bet kurā apgādes ar zālēm iemeslu dēļ ir vajadzīga aptieka, un privāts farmaceits, pamatojoties uz aptiekas filiālei atsevišķi piešķirtu licenci, var vadīt ne vairāk kā trīs aptiekas. Turpretim Helsinku Universitātes aptiekas filiāle var tikt atvērta ar Drošības un attīstības centrālā iestādes zāļu nozarē izdotu licenci konkrētajā gadījumā atbilstoši Zāļu likuma 52. panta 3. punktam, turklāt rīcības brīvība attiecībā uz licenci nav ierobežota ne tiesību normās, ne citos valsts noteikumos, izņemot noteikumu, ka Helsinku Universitāte drīkst vadīt ne vairāk kā 16 aptieku filiāles.

b) Drošības un attīstības centrālā iestādei zāļu nozarē, nosakot privātas aptiekas atrašanās vietu, ir jāņem vērā aptiekas atrašanās vieta. Par Helsinku Universitātes aptiekas filiāļu atrašanās vietu nav atbilstošu tiesību normu un tās aptiekas filiāles ir ierīkotas dažādās Somijas vietās.

2) Ja Eiropas Savienības Tiesa uzskata, ka atbilstoši atbildēm uz iepriekš minētajiem jautājumiem regulējums par atļaujas piešķiršanu Helsinku Universitātes aptiekai aptiekas filiāles atvēršanai ir pretrunā LESD 49. pantam, *Korkein hallinto-oikeus* lūdz prejudiciālu nolēmumu par šādiem papildu jautājumiem:

a) Vai brīvības veikt uzņēmējdarbību ierobežojums, pamatojoties uz regulējumu par atļaujas piešķiršanu Helsinku Universitātes aptiekai aptiekas filiāles atvēršanai, var tikt pamatots ar primāriem vispārējo interešu apsvērumiem, kas izriet no Helsinku Universitātes aptiekas īpašajiem uzdevumiem saistībā ar apgādi ar zālēm un farmaceitisko

b) Vai no iepriekš raksturotajiem likumā noteiktajiem Helsinku Universitātes īpašajiem uzdevumiem izriet, ka to var uzskatīt par uzņēmumu LESD 106. panta 2. punkta izpratnē, kas sniedz pakalpojumus ar vispārēju tautsaimniecisku nozīmi, un vai, ja tas tā ir, minētais LESD noteikums pamato attiecībā uz Helsinku Universitātes aptiekas filiālēm izņēmumu no LESD 49. panta un Eiropas Savienības Tiesas judikatūrā noteiktajām prasībām iepriekšējai administratīvai atļaujai, ja ņem vērā, ka Helsinku Universitātes aptiekas filiālēm nav noteikti atbilstoši īpaši uzdevumi?

Prasība, kas celta 2011. gada 24. februārī — Eiropas Komisija/Īrija

(Lieta C-85/11)

(2011/C 145/14)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvis — R. Lyal)

Atbildētāja: Īrija

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, ļaujot personām, kuras nav nodokļa maksātājas, būt par PVN grupas locekļiem (vienam PVN maksātājam), Īrija nav izpildījusi Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu ⁽¹⁾ 9. un 11. pantā paredzētos pienākumus;

— piespriest Īrijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Lai vienkāršotu formalitātes un cīnītos pret iespējamu ļaunprātīgu izmantošanu, PVN direktīvā dalībvalstīm ir ļauts divu vai vairāku nodokļa maksātāju kopumu uzskatīt par vienu nodokļa maksātāju. Direktīvā tām neesot atļauts šajā grupā iekļaut personas, kuras nav nodokļa maksātājas, lai tādējādi nodokļa maksātāju tiesības un pienākumus attiecinātu arī uz personām,

kas nav nodokļa maksātājas. Tādēļ Īrijas tiesību akti, saskaņā ar kuriem ir ļauts PVN grupā iekļaut personas, kuras nav nodokļa maksātājas, ir pretrunā direktīvai.

(¹) OV L 347, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2011. gada 24. februārī — Eiropas Komisija/Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

(Lieta C-86/11)

(2011/C 145/15)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvis — R. Lyal)

Atbildētāja: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, pieļaujot, ka ar PVN apliekamo personu grupā tiek iekļautas personas, kas nemaksā nodokli (viens nodokļu maksātājs PVN mērķiem), Apvienotā Karaliste nav izpildījusi Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (¹) 9. un 11. pantā paredzētos pienākumus;

— piespriest Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotajai Karalistei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ērtības labad, kā arī, lai cīnītos pret iespējamu ļaunprātīgu izmantošanu, ar PVN direktīvu dalībvalstīm ir atļauts divus vai vairākus nodokļu maksātājus kopā uzskatīt par vienu nodokļu maksātāju. Tiek norādīts, ka direktīvā tām netiek ļauts šādā grupā iekļaut personas, kas nemaksā nodokli, tādējādi nodokļu maksātāju tiesības un pienākumus attiecinot arī uz personām, kas nemaksā nodokli. Tādējādi Apvienotās Karalistes tiesību akti, ar kuriem tiek atļauts ar PVN apliekamo personu grupā iekļaut personas, kas nemaksā nodokli, ir pretrunā direktīvai.

(¹) OV L 347, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2010. gada 17. decembra spriedumu lietā T-336/08 Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) 2011. gada 1. martā iesniedza Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG

(Lieta C-98/11 P)

(2011/C 145/16)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Chocoladefabriken Lindt & Sprüngli AG (pārstāvji — G. Hild, Rechtsanwältin, R. Lange, Rechtsanwalt)

Otrs lietas dalībnieks: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

atcelt Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2010. gada 17. decembra spriedumu lietā T-336/08 un piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šī apelācijas sūdzība ir iesniegta par Vispārējās tiesas spriedumu, ar kuru šī tiesa ir noraidījusi apelācijas sūdzības iesniedzējas prasību atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (ITSB) Apelāciju ceturtās padomes 2008. gada 11. jūnija lēmumu noraidīt apelācijas sūdzības iesniedzējas pieteikumu reģistrēt trīsdimensiju apzīmējumu, ko veido šokolādes zaķa ar sarkanu lenti forma.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja savu apelācijas sūdzību pamato ar Regulas Nr. 40/94 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 7. panta 3. punkta pārkāpumu.

Runājot par pirmo apelācijas sūdzības pamatu par atšķirtspējas pārbaudi, nedz ITSB veiktā pārbaude, nedz arī Vispārējās tiesas veiktais tiesiskais vērtējums neesot pietiekams, lai atbilstu tiesību prasībām, jo abas šīs iestādes savus lēmumus esot balstījušas uz pieņēmumiem. ITSB esot pieņēmis, ka konstatējums, ka lieldienu šokolādes zaķis saistībā ar lieldienu svētkiem ir tipiska forma, ir piemērojams visām Savienības dalībvalstīm, un ka tas ir neapstrīdams. Taču šis apstāklis nekad neesot bijis neapstrīdams; apelācijas sūdzības iesniedzēja šo konstatējumu esot tieši apstrīdējusi, norādot plašus faktiskos apstākļus. ITSB un Vispārējai tiesai, lai izpildītu savu pārbaudes uzdevumu atbilstoši Regulas Nr. 40/94 74. panta 1. punktam, esot vajadzējis minētos apstākļus izskatīt. Turklāt Vispārējā tiesa esot nonākusi pie secinājuma, ka apzeltītas folijas lieldienu šokolādes zaķim izmantošana tirgū ir parasta, lai gan spriedumā ir minēti tikai trīs citi apzeltītā folijā ietīti izstrādājumi. Tik mazs produktu skaits nevarētu būt pamats tam, lai pazīmi uzskatītu par "tirgū parastu".

Tas, ka Vispārējās tiesas pieņēmums, ka preču zīmei neesot raksturīgās atšķirtspējas ES kopumā, ir nepamatots, izrietot arī no fakta, ka Eiropas Savienības 15 dalībvalstīs attiecīgais apzīmējums esot reģistrēts kā preču zīme.

Vispārējās tiesas tiesību izpratne, uz kuru attiecas otrais apelācijas sūdzības pamats, ka preču zīmei izmantošanas rezultātā ir jāiegūst atšķirtspēja visā Savienībā, esot kļūdaina divu iemeslu dēļ.

Pirmkārt, Vispārējā tiesa neesot ievērojusi, ka atšķirtspēja izmantošanas rezultātā ir jāiegūst tikai tajā [teritorijā], kur nav bijis raksturīgās atšķirtspējas. Attiecībā uz 15 dalībvalstīm, kurās attiecīgajai preču zīmei esot raksturīgā atšķirtspēja, prasība par atšķirtspējas iegūšanu izmantošanas rezultātā tādējādi neesot piemērojama. Ja sekotu izpratnei, ka, novērtējot atšķirtspēju, tomēr ir jāņem vērā atsevišķas dalībvalstis, būtu jānosaka tajās esošā faktiskā situācija. Tā kā saskaņā ar Regulas 74. pantu atšķirtspēja esot jāpārbauda pēc savas ierosmes, ITSB šajā sakarā esot bijis jāveic konkrēti konstatējumi attiecībā uz katru atsevišķu Savienības dalībvalsti. ITSB un Vispārējā tiesa to neesot izdarījuši.

Otrkārt, Vispārējās tiesas apsvērumi neesot saderīgi ar Kopienas preču zīmes vienotā rakstura principu. Novērtējot iespēju reģistrēt [preču zīmi] un, šajā konkrētajā gadījumā, atšķirtspēju, Eiropas Savienība esot uzskatāma par kopēju vienotu tirgu. Ja atšķirtspēja izmantošanas rezultātā ir tikusi iegūta attiecībā uz Eiropas Savienības iedzīvotāju kopuma prevalējošu daļu, tam esot jābūt pietiekamam aizsardzībai visā Eiropas tirgū.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2010. gada 16. decembra spriedumu lietā T-345/08 *Helena Rubinstein SNC, L'Oréal SA/Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) un Allergan, Inc* 2011. gada 2. martā iesniedza *Helena Rubinstein un L'Oréal*

(Lieta C-100/11 P)

(2011/C 145/17)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējas: *Helena Rubinstein SNC* un *L'Oréal SA* (pārstāvis — *A. von Mühlendahl, Rechtsanwalt*)

Pārējie lietas dalībnieki: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) un *Allergan, Inc*

Apelācijas sūdzības iesniedzēju prasījumi:

- atcelt Vispārējās tiesas 2010. gada 16. novembra spriedumu apvienotajās lietās T-345/08 un T-357/08;
- noraidīt apelācijas sūdzības, ko *Allergan, Inc.* bija iesniegusi par Biroja Anulēšanas nodaļas 2007. gada 28. marta lēmumu lietā 1118 C (*Helena Rubinstein SNC, "BOTOLIST"*) un 2007. gada 4. aprīļa lēmumu lietā 1120 C (*L'Oréal SA, "BOTOCYL"*);
- piespriest Birojam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus tiesvedībā Tiesā un Vispārējā tiesā, kā arī izdevumus, kas radušies procesā Biroja Apelāciju padomē.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības iesniedzējas apgalvo, ka pārsūdzētais spriedums ir atceļams turpmāk norādīto iemeslu dēļ.

Vispārējā tiesa esot pārkāpusi Regulas par Kopienas preču zīmi (RKPZ) ⁽¹⁾ 52. panta 1. punktu, to aplūkojot kopsakarā ar RKPZ 8. panta 5. punktu, jo tā esot nospriedusi, ka Birojam bija pamats konstatēt, ka agrākām preču zīmēm, uz kurām atsauca *Allergan, Inc.*, ir bijusi reputācija un ka apstrīdēto preču zīmju izmantošana ļautu netaisnīgi gūt labumu no agrāko preču zīmju atšķirtspējas vai reputācijas vai tām kaitētu.

Vispārējā tiesa esot pārkāpusi RKPZ 115. pantu, to aplūkojot kopsakarā ar grozītās Komisijas 1995. gada 13. decembra Regulas (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi ⁽²⁾, 1. panta 38. noteikuma 2. punktu (turpmāk tekstā — "38. noteikums" un "Īstenošanas regula"), jo tā esot ņēmusi vērā pierādījumu, kas nav iesniegts procesa valodā.

Vispārējā tiesa esot pārkāpusi RKPZ 63. pantu, jo tā esot pārbaudījusi un apstiprinājusi apstrīdētos lēmumus, izmantojot kļūdainus juridiskus kritērijus.

Vispārējā tiesa esot pārkāpusi RKPZ 73. pantu, jo tā esot nospriedusi, ka apstrīdētajos lēmumos nav pārkāpts pienākums norādīt pietiekamu pamatojumu.

⁽¹⁾ OV L 11, 1. lpp.

⁽²⁾ OV L 303, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2010. gada 16. decembra spriedumu lietā T-19/07 Systran un Systran Luxembourg/Komisija 2011. gada 2. martā iesniedza Komisija

(Lieta C-103/11 P)

(2011/C 145/18)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Eiropas Komisija (pārstāvji — T. van Rijn, E. Montaguti un J. Samnadda, kam palīdz A. Berenboom un M. Isgour, avocats)

Pārējie lietas dalībnieki: Systran SA un Systran Luxembourg SA

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi:

- atzīt apelācijas sūdzību par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt 2010. gada 16. decembra spriedumu lietā T-19/07 Systran un Systran Luxembourg/Komisija daļā, kurā tika daļēji apmierināta pret Komisiju celtā prasība par zaudējumu atlīdzību, un līdz ar to, pieņemot galīgo nolēmumu lietā, noraidīt prasību kā nepieņemamu vai nepamatotu;
- piespriest SA Systran un Systran Luxembourg segt savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzināt tos, kas radušies Komisijai;
- pakārtoti, atcelt 2010. gada 16. decembra spriedumu lietā T-19/07 Systran un Systran Luxembourg/Komisija un nodot lietu atpakaļ izskatīšanai Vispārējā tiesā.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija savas apelācijas sūdzības pamatošanai izvirza astoņus pamatus. Tā apgalvo, ka spriedumā esot pieļautas vairākas kļūdas, kas pamato tā atcelšanu. Tās izvirzītie pamati ir saistīti ar Vispārējās tiesas kompetenci izskatīt lietu, ar to, kā Vispārējā tiesa ir ievērojusi procesuālos noteikumus, kā arī ar to trīs nosacījumu ievērošanu, kas saskaņā ar pastāvīgo judikatūru ir kumulatīvi nepieciešami, lai iestātos Kopienas ārpuslīgumiskā atbildība, proti: pārkāpuma, zaudējumu un cēloņsakarības starp pārkāpumu un zaudējumiem esamība.

Ar savu pirmo pamatu Komisija apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, uzskatot, ka strīdam ir ārpuslīgumisks raksturs, un līdz ar to atzīstot savu kompetenci izskatīt lietu.

Ar savu otro pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pārkāpusi Komisijas tiesības uz aizstāvību un nav ievērojusi noteikumus par pierādījumu iegūšanu.

Ar savu trešo pamatu tā atsaucas uz autortiesību normu nepareizu piemērošanu attiecībā uz šo tiesību piederību.

Ar savu ceturto pamatu Komisija apgalvo, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu tiesību piemērošanā, izdarot vērtējumu, pirmkārt, par nelikumīgas izmantošanas esamību, un, otrkārt, par Systran zinātības pārkāpumu.

Piektais pamats izriet no tā, ka Vispārējā tiesa, uzskatot, ka apgalvotā Komisijas kļūda ir pietiekami būtisks pārkāpums, pieļāva acīmredzamu kļūdu vērtējumā, kuras rezultātā tika pārkāpts Eiropas Savienības ārpuslīgumiskās atbildības princips.

Ar sesto pamatu apelācijas sūdzības iesniedzēja apgalvo, pirmkārt, ka Vispārējā tiesa esot pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā, interpretējot Direktīvas 91/250/EEK 5. pantā paredzēto izņēmumu, un, otrkārt, ka tā nav izpildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu attiecībā uz šīs pašas direktīvas 6. pantu.

Ar septīto pamatu Komisija pārmet Vispārējai tiesai, ka tā esot izdarījusi acīmredzami nepareizus konstatējumus, sagrozījusi pierādījumus un pieļāvusi acīmredzamas kļūdas vērtējumā, un, otrkārt, neesot izpildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu attiecībā uz cēloņsakarības pastāvēšanu.

Visbeidzot, astotais pamats izriet no tā, ka Vispārējā tiesa, piešķirot Systran tiesības uz zaudējumu atlīdzību EUR 12 001,00 apmērā, pirmkārt, esot izdarījusi acīmredzami nepareizus konstatējumus, sagrozījusi pierādījumus un pieļāvusi acīmredzamas kļūdas vērtējumā, un, otrkārt, Vispārējā tiesa neesot izpildījusi savu pienākumu norādīt pamatojumu attiecībā uz zaudējumu aprēķināšanu.

Prasība, kas celta 2011. gada 2. martā — Eiropas Komisija/Īrija

(Lieta C-108/11)

(2011/C 145/19)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — R. Lya, C. Soulay)

Atbildētāja: Īrija

Prasītājas prasījumi Tiesai ir šādi:

— atzīt, ka, piemērojot PVN likmi 4,8 % apmērā kurtu un zirgu, kas parasti nav paredzēti pārtikas produktu gatavošanai, piegādēm zirgu izīrēšanai un noteiktiem apaugļošanas pakalpojumiem, Īrija nav izpildījusi Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK ⁽¹⁾ par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 96., 98. (lasot to kopā ar III pielikumu) un 110. pantā paredzētos pienākumus;

— piespriest Īrijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

PVN direktīvas 96. pantā paredzētā katras dalībvalsts noteiktā PVN pamatlíkme, kas nevar būt mazāka par 15 %, ir piemērojama jebkurai preču piegādei un pakalpojumu sniegšanai. No pamatlíkmes atšķirīgu likmi var piemērot tikai tiktāl, ciktāl tas ir atļauts citos šīs direktīvas noteikumos.

98. pantā ir noteikts, ka dalībvalstis var piemērot vienu vai divas samazinātas likmes tādu kategoriju preču piegādei vai tādu kategoriju pakalpojumu sniegšanai, kas minēti direktīvas III pielikumā. Šajā lietā minētās piegādes nav minētas III pielikumā.

PVN direktīvā ir iekļauti arī pārejas noteikumi, ar kuriem ir atļauts dalībvalstīm turpināt piemērot likmes, kurās ir atkāpes no vispārējiem direktīvā paredzētajiem noteikumiem par likmju struktūru un līmeni tad, ja atbilstošās valsts tiesību normas bija spēkā 1991. gada 1. janvārī.

Saskaņā ar PVN direktīvas 113. pantu tad, ja dalībvalsts 1991. gada 1. janvārī piemēroja samazinātas likmes, kuras bija zemākas par 99. pantā paredzēto minimālo likmi, tad tā attiecīgām precēm un pakalpojumiem var piemērot vienu no 98. pantā paredzētajām samazinātajām likmēm. Tomēr, tā kā likme, ko Īrija piemēroja precēm un pakalpojumiem, uz ko attiecas šī lieta, ir zemāka par PVN direktīvas 99. pantā noteikto minimālo likmi, 113. pantam nav nozīmes.

Arī direktīvas 110. pants ir piemērojams likmēm, kas ir zemākas par 99. pantā noteikto minimālo likmi. Šajā pantā ir paredzēts pagaidu regulējums attiecībā uz noteiktiem valstu pasākumiem, kuri veikti skaidri pamatotu sociālu apsvērumu dēļ (piemēram, lai atvieglotu nodokļu slogu precēm un pakalpojumiem, ar ko nodrošina sociālās pamatvajadzības) un galapatērētāja labuma dēļ. Komisija apgalvo, ka zirgu un kurtu (kas nav paredzēti pārtikas produktu gatavošanai) piegādes, zirgu izīrēšana un apaugļošanas pakalpojumi nevar tikt uzskatīti par

tādiem, ar ko nodrošina sociālās pamatvajadzības. Komisija arī apgalvo, ka, tā kā liela daļa no zirgiem un kurtiem ir paredzēti sacīkstēm un pavairošanai, tad labums, ko gūst no šī pasākuma, nav uzskatāms par tādu, no kura iegūst galapatērētājs.

⁽¹⁾ OV L 347, 1. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 4. martā iesniedza Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber) (Apvienotā Karaliste) — Purple Parking Ltd, Airparks Services Ltd/The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

(Lieta C-117/11)

(2011/C 145/20)

Tiesvedības valoda — angļu

Iesniedzējtiesa

Upper Tribunal (Tax and Chancery Chamber)

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: Purple Parking Ltd, Airparks Services Ltd

Atbildētājs: The Commissioners for Her Majesty's Revenue & Customs

Prejudiciālie jautājumi

1) Kādi īpaši faktori iesniedzējtiesai ir jāņem vērā lemjot par to, vai tādos apstākļos, kādi ir pamata lietā, nodokļa maksātājs sniedz vienotu ar nodokli apliekamu autostāvvietas pakalpojumu vai divus atsevišķus pakalpojumus — autostāvvietas pakalpojumu un pasažieru pārvadāšanas pakalpojumu? It īpaši:

a) vai uz šo lietu attiecas pamatojums, kuru Tiesa sniedza lietā C-349/96 *Card Protection Plan* un lietā C-41/04 *Levob*? It īpaši, vai aplūkotos pārvadāšanas pakalpojumus var uzskatīt par autostāvvietas pakalpojuma papildu pakalpojumiem vai tik cieši ar to saistītiem pakalpojumiem, ka tie objektīvi veidotu vienu ekonomiski nedalāmu darbību, kuru sadalīt būtu mākslīgi?

- b) aplūkojot 1. jautājuma a) punktu, cik lielā mērā iesniedzējtiesai, vērtējot, vai pārvadāšanas pakalpojumi ir autostāvvietas pakalpojuma papildu pakalpojums, atbilstoši EST sprieduma apvienotajās lietās C-308/96 un C-94/97 *Madgett un Baldwin* 24.–26. punktam ir jāņem vērā pārvadāšanas pakalpojuma sniegšanas izmaksas salīdzinājumā ar autostāvvietas pakalpojuma sniegšanas izmaksām?
- c) vai, ņemot vērā EST spriedumu lietā C-572/07 *Tellmer*, it īpaši tā 21.–24. punktu, iesniedzējtiesai, atbildot uz 1. jautājuma a) punktu, ir jāņem vērā tas, ka pārvadāšanas pakalpojuma elements varētu tikt sniegts (bet netiek sniegts) dažādi (piemēram, nodokļa maksātājs varētu sniegt šos pārvadāšanas pakalpojumus ar trešās personas palīdzību, kura piestādītu nodokļa maksātājam rēķinu, vai ar trešās personas palīdzību, kura slēgtu tiešu līgumu ar klientu un noteiktu atsevišķu maksu par pārvadāšanas pakalpojumu) un kādā mērā (ja vispār ir) ir nozīme tam, vai līgumā klientam ir piešķirtas tiesības izvēlēties veidu, kā tiks sniegts pārvadāšanas pakalpojums?
- 2) Kad iesniedzējtiesa, atbildot uz 1. jautājuma a) punktu, vērtē, vai runa ir par vienu ekonomiski nedalāmu darbību, cik lielā mērā tai ir jāņem vērā nodokļu neitralitātes princips? It īpaši:
- a) vai atbilde ir atkarīga no tā, vai nodokļa maksātājs atsevišķi sniedz autostāvvietas pakalpojumus vai tikai pārvadāšanas pakalpojumus arī citām klientu grupām?
- b) vai atbilde ir atkarīga no tā, kā saskaņā ar valsts tiesībām tiek vērtēti citi pārvadāšanas pakalpojumi uz/no lidostām, kurus nesniedz autostāvvietu pakalpojumu sniedzējs?
- c) vai atbilde ir atkarīga no tā, ka citos gadījumos saskaņā ar valsts tiesībām nodokļa maksātāja autostāvvietas un pārvadāšanas (kas nav saistīta ar pārvadāšanu uz/no lidostām) pakalpojumu sniegšana tiek uzskatīta par divām nodalītām darbībām, no kurām viena ir apliekama ar nodokli, bet otra ir piemērojams nulles likmes nodoklis?
- d) vai atbilde ir atkarīga no tā, vai nodokļa maksātājs var pierādīt, ka tā sniegtie pakalpojumi konkurē ar citiem līdzīgiem pakalpojumiem, kuri ietver gan autostāvvietas, gan pārvadāšanas elementu, neatkarīgi no tā, vai tos sniedz viens un tas pats vai divi atsevišķi pakalpojuma sniedzēji? It īpaši, vai atbilde ir atkarīga no tā, vai nodokļa maksātājs var pierādīt, ka patērētāji, kuri vēlas izmantot savas automašīnas, lai veiktu daļu no ceļa uz lidostu, var saņemt autostāvvietas un pārvadāšanas uz lidostu pakalpojumus no individuāliem un atsevišķiem pakalpojuma sniedzējiem, piemēram, novietot automašīnu tuvu vilciena stacijai esošā autostāvvietā un no šīs vietas doties uz lidostu ar vilcienu vai novietot automašīnu tuvu lidostai esošā autostāvvietā un izmantot citu transportlīdzekli, lai nokļūtu lidostā?
- e) kādā mērā iesniedzējtiesai ir jāņem vērā EST spriedumā lietā C-94/09 Komisija/Francija izdarītie secinājumi attiecībā uz nodokļu neitralitātes principu un pārvadāšanas pakalpojumiem tajā lietā?
- 3) Vai Kopienas tiesības un it īpaši nodokļu neitralitātes princips nepieļauj tādu valsts tiesību normu, saskaņā ar kuru no nulles likmes nodokļa piemērošanas ir izslēgti pārvadāšanas pakalpojumi starp lidostu un autostāvvietu, ja persona, kura sniedz transporta pakalpojumu, un persona, kura sniedz autostāvvietas pakalpojumu, ir viena un tā persona vai saistītas personas?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 7. martā iesniedza Administratīven Sad Varna (Bulgārija) — EON ASSET MANAGEMENT OOD/Direktor na Direkcia “Obzhalvane i upravlentie na izpalnenieto”

(Lieta C-118/11)

(2011/C 145/21)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administratīven Sad Varna

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: EON ASSET MANAGEMENT OOD

Atbildētājs: Direktor na Direkcia “Obzhalvane i upravlentie naizpalnenieto”, gr. Varna, pri Centralno upravlentie na Nacionalna agencia po prihodite [Valsts leņēmumu aģentūras Centrālās pārvaldes Varnas pilsētas “Sūdzību un izpildes pārvaldības” direkcijas direktors]

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Kā ir jāinterpretē Direktīvas 2006/112 (¹) 168. pantā izvirzītais nosacījums “izmanto”, un — saistībā ar novērtējumu par tiesību atskaitīt priekšnodokli sākotnējo esamību — kurā brīdī šim nosacījumam jābūt izpildītam: jau tajā taksācijas periodā, kurā ir iegādātas preces vai saņemti pakalpojumi, vai arī pietiek ar to, ka šis nosacījums tiek izpildīts vēlākā taksācijas periodā?
- 2) Vai, ņemot vērā Direktīvas 2006/112 168. un 176. pantu, ir pieļaujams tāds tiesiskais regulējums kā šis — ZDDS 70. panta 1. punkta 2. apakšpunkts —, kurā ir atļauts preces un pakalpojumus, kas “ir paredzēti darījumiem bez atbildības vai citām darbībām, izņemot nodokļa maksātāja saimniecisko darbību”, no paša sākuma neietvert priekšnodokļa atskaitīšanas sistēmā?

- 3) Ja atbilde uz 2. jautājumu ir apstiprinoša, — vai Direktīvas 2006/112 176. pants ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts, kura vēlējusies izmantot tai piešķirto iespēju neietvert tiesības atskaitīt priekšnodokli par atsevišķām precēm un pakalpojumiem, un kura izdevumu kategorijas ir definējusi šādi — preces un pakalpojumi, kas ir paredzēti darījumiem bez atlīdzības vai citām darbībām, izņemot nodokļa maksātāja saimniecisko darbību, izņemot ZDDS 70. panta 3. punktā paredzētos gadījumus —, ir izpildījusi nosacījumu, ka ir jānorāda pietiekami definētu preču un pakalpojumu kategorija, proti, jādefinē tie pēc rakstura?
- 4) Atkarībā no atbildes uz 3. jautājumu, — kā ir jāvērtē nodokļa maksātāja iegādāto preču vai pakalpojumu mērķis (izmantošana vai izmantošana nākotnē), ņemot vērā Direktīvas 2006/112 168. un 173. pantu: kā nosacījums sākotnējai tiesību atskaitīt priekšnodokli esamībai vai kā pamats tam, lai koriģētu tiesību atskaitīt priekšnodokli apjomu?
- 5) Ja mērķis (izmantošana) ir jāvērtē kā pamats tam, lai koriģētu tiesību atskaitīt priekšnodokli apjomu, — kā ir jāinterpretē Direktīvas 2006/112 173. panta norma: vai tajā korekciju veikšana ir paredzēta arī gadījumos, kad preces un pakalpojumi vispirms tiek izmantoti darbībai, kuru neapliek ar nodokli, vai arī kad tie pēc iegādes netiek izmantoti vispār, bet ir uzņēmuma rīcībā un [taksācijas] periodā pēc to iegādes tiek iekļauti nodokļa maksātāja ar nodokli apliekamajā darbībā?
- 6) Ja Direktīvas 2006/112 173. pants būtu interpretējams tādējādi, ka paredzētā koreģēšana attiecas arī uz gadījumiem, kad preces vai pakalpojumi pēc to iegādes vispirms tiek izmantoti darbībai, kuru neapliek ar nodokli, vai arī netiek izmantoti vispār, tomēr pēc tam tiek iekļauti nodokļa maksātāja ar nodokli apliekamajā darbībā, — vai tad, — ņemot vērā ierobežojumu saskaņā ar ZDDS 70. panta 1. punkta 2. apakšpunktu un apstākli, ka atbilstoši ZDDS 79. panta 1. un 2. punktam korekcijas tiek izdarītas vienīgi gadījumos, kad preces, kuru sākotnējā izmantošana atbilst nosacījumiem priekšnodokļa atskaitīšanai, vēlāk tiek izmantotas tādā veidā, kas šiem nosacījumiem neatbilst, — ir jāpamatojas uz to, ka dalībvalsts ir izpildījusi pienākumu reglamentēt visiem nodokļa maksātājiem tiesības atskaitīt priekšnodokli cik vien iespējams droši un taisnīgi?
- 7) Atkarībā no atbildēm uz iepriekšējiem jautājumiem, — vai ir jāpamatojas uz to, ka atbilstoši Bulgārijas ZDDS reģistrēts nodokļa maksātājs saskaņā ar ZDDS paredzēto tiesisko regulējumu par tiesību atskaitīt priekšnodokli ierobežošanu un tiesību atskaitīt priekšnodokli apjoma koriģēšanu apstākļos, kādi ir pamata lietā, un ņemot vērā Direktīvas 2006/112 168. pantu, ir tiesīgs saistībā ar precēm un pakalpojumiem, ko tam piegādājis vai sniedzis cits nodokļa

maksātājs, atskaitīt priekšnodokli tajā [taksācijas] periodā, kurā šīs preces un pakalpojumi tam piegādāti vai sniegti un kurā nodoklis ir kļuvis iekasējams?

(¹) OV L 347, 1. lpp.

Prasība, kas celta 2011. gada 4. martā — Eiropas Komisija/Francijas Republika

(Lieta C-119/11)

(2011/C 145/22)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — F. Dintilhac un C. Soulay)

Atbildētāja: Francijas Republika

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, kopš 2007. gada 1. janvāra piemērojot 2,10 % PVN likmi ieņēmumiem, kas iegūti pie ieejām pirmo koncertu izrādēs, kas notiek telpās, kurās izrādes laikā fakultatīvi tiek pārdoti ēdieni un dzērieni, Francijas Republika nav izpildījusi PVN direktīvas (¹) 99. un 110. pantā paredzētos pienākumus;

— piespriest Francijas Republikai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Ar šo prasību Komisija pārmet atbildētajai, ka tā kopš 2007. gada 1. janvāra ir piemērojusi 2,10 % PVN likmi ieņēmumiem, kas iegūti pie ieejām pirmo koncertu izrādēs, kas notiek telpās, kurās izrādes laikā fakultatīvi tiek pārdoti ēdieni un dzērieni, iepriekšējo 5,5 % vietā.

Prasītāja apgalvo, ka saskaņā ar PVN direktīvas 110. pantu dalībvalstis, kuras 1991. gada 1. janvārī piemēroja PVN samazinātās likmes, kas ir zemākas par 5 % minimālo likmi, var turpināt tās piemērot. Tomēr šis pants neļauj dalībvalstīm ieviest jaunas atkāpes, vai paplašināt 1991. gada 1. janvārī esošo atkāpju piemērošanas jomu, kas pēc šī datuma tika samazināta.

Tomēr tieši tā tas ir šajā gadījumā, jo atbildētāja no 1997. gada 1. janvāra ir samazinājusi tās atkāpes piemērošanas jomu, kas 1991. gada 1. janvārī pastāvēja attiecībā uz PVN samazināto likmi, un apzināti nav piemērojusi to ieņēmumiem, kas iegūti, pārdodot pirmo koncertu biļetes, “kas ļauj skatīties vienīgi koncertus, kas notiek telpās, kurās izrādes laikā fakultatīvi tiek pārdoti ēdieni un dzērieni”. Paplašinot direktīvā paredzētās atkāpes piemērošanas jomu, Francijas Republika ir pārkāpusi tās mērķus.

(¹) Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīva 2006/112/EK par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV L 347, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 7. martā iesniedza Tribunale di Santa Maria Capua Vetere (Itālija) — kriminālprocess pret Yeboah Kwadwo

(Lieta C-120/11)

(2011/C 145/23)

Tiesvedības valoda — itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale di Santa Maria Capua Vetere

Lietas dalībnieks pamata procesā

Yeboah Kwadwo

Prejudiciālais jautājums

Vai, ņemot vērā lojālas sadarbības, direktīvu lietderīgas iedarbības, samērīguma un uz ārvalstnieka, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi, atgriešanās vērstu piespiedu pasākumu efektivitātes principu, Direktīvas 2008/115/EK (¹) 2., 15. un 16. pants neļauj apsūdzēt un sodīt — paredzot sodu līdz 4 gadiem gadījumā, ja netiek izpildīts pirmais izbraukšanas rīkojums, un — līdz 5 gadiem gadījumā, ja nav ievēroti turpmākie Questore rīkojumi — ārvalstnieku, kas dalībvalstī uzturas nelikumīgi un kas vienkārši nav izpildījis administratīvās iestādes izdoto lēmumu par izraidīšanu un izbraukšanas rīkojumu?

(¹) OV L 348, 98. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 9. martā iesniedza Korkein hallinto-oikeus (Somija) — A Oy

(Lieta C-123/11)

(2011/C 145/24)

Tiesvedības valoda — somu

Iesniedzējtiesa

Korkein hallinto-oikeus

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: A Oy

Atbildētāja: Veronsaajien oikeudenvalvontayksikkö, Valtiovarainministeriö

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai saskaņā ar LESD 49. un 54. pantu ir paredzēts, ka iegūstošajai sabiedrībai, apliekot to ar nodokli, ir tiesības atskaitīt zaudējumus, kas pievienojamai sabiedrībai, kura ir dibināta citā dalībvalstī, saimnieciskās darbības rezultātā radušies iepriekšējos gados pirms apvienošanas, ja iegūstošajai sabiedrībai nepaliek pastāvīgā pārstāvniecība pievienojamās sabiedrības dalībvalstī un tā saskaņā ar valsts tiesību aktiem pievienojamās sabiedrības zaudējumus var atskaitīt vienīgi tad, ja pievienojamā sabiedrība ir Somijas sabiedrība vai ja zaudējumi ir radušies šajā valstī esošā pastāvīgā pārstāvniecībā?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai LESD 49. un 54. pantam ir nozīme attiecībā uz to, vai atskaitāmo zaudējumu apmērs ir jāaprēķina saskaņā ar tās valsts nodokļu tiesību aktiem, kurā iegūstošā sabiedrība ir dibināta, vai arī par atskaitāmajiem zaudējumiem uzskatāmi pievienojamās sabiedrības zaudējumi, kas radušies tās dibināšanas valstī un konstatēti pēc šīs valsts tiesību aktiem?

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2011. gada 14. martā iesniedza Administrativen Sad Varna (Bulgārija) — OOD Provaliinvest/Direktor na Direkcia “Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto”

(Lieta C-129/11)

(2011/C 145/25)

Tiesvedības valoda — bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen Sad Varna

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: OOD Provađiinvest

Atbildētājs: Direktor na Direkcija "Obzhalvane i upravlenie na izpalnenieto", gr. Varna, pri Centralno Upravlenie na Nacionalna Agencija po Prihodite [Varnas "Sūdzību un izpildes pārvaldības" direkcijas, kas ir Valsts Ieņēmumu aģentūras Varnas Teritoriālās direkcijas centrālās administrācijas sastāvdaļa, direktors]

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 2006. gada 28. novembra Direktīvas 2006/112/EK ⁽¹⁾ par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu 80. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka, veicot piegādes starp saistītām personām, ja atbildzība ir mazāka nekā parastā vērtība, nodokļa aprēķina bāze ir darījuma parastā vērtība tikai tad, ja piegādātājam vai ieguvējam nav tiesīb[un] uz tāda priekšnodokļa pilnīgu atskaitīšanu, kas ir piemērojams pirkumam vai piegādājamo priekšmetu izgatavošanai?
- 2) Vai Direktīvas 2006/112 80. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts nevar paredzēt pasākumus, saskaņā ar kuriem kā nodokļa aprēķina bāze tiek noteikta vienīgi parastā vērtība, ja piegādātājs ir izmantojis tiesības uz priekšnodokļa pilnīgu atskaitīšanu par precēm un pakalpojumiem, kas ir priekšmets vēlākām piegādēm starp saistītām personām par mazāku vērtību nekā parastā vērtība, un šīs tiesības atskaitīt priekšnodokli atbilstoši direktīvas 173.-177. pantam nav tikušas koriģētas, un uz piegādi nav attiecināms atbrīvojums no nodokļa

minētās direktīvas 132., 135., 136., 371., 375., 376., 377. panta, 378. panta 2. punkta, 379. panta 2. punkta, kā arī 380.-390. panta izpratnē?

- 3) Vai Direktīvas 2006/112 80. panta 1. punkta a) un b) apakšpunkts ir jāinterpretē tādējādi, ka dalībvalsts nevar paredzēt pasākumus, saskaņā ar kuriem kā nodokļa aprēķina bāze tiek noteikta vienīgi parastā vērtība, ja ieguvējs ir izmantojis tiesības uz priekšnodokļa pilnīgu atskaitīšanu par precēm un pakalpojumiem, kas ir priekšmets vēlākām piegādēm starp saistītām personām par mazāku vērtību nekā parastā vērtība, un šīs tiesības atskaitīt priekšnodokli atbilstoši minētās direktīvas 173.-177. pantam nav tikušas koriģētas?
- 4) Vai Direktīvas 2006/112 80. panta 1. punktā ir izsmeļoši uzskaitīti nosacījumi, kuru izpildes gadījumā dalībvalsts var paredzēt pasākumus, saskaņā ar kuriem nodokļa aprēķina bāze piegāžu gadījumā ir darījuma parastā vērtība?
- 5) Vai valsts tiesiskais regulējums, kāds ietverts *Zakon za danak varhu dobavenata stoynost* (Likuma par pievienotās vērtības nodokli) 27. panta 3. punkta 1. apakšpunktā, ir pieļaujams, ja pastāv citi apstākļi, nevis tie apstākļi, kas minēti Direktīvas 2006/112 80. panta 1. punkta a), b) un c) apakšpunktā?
- 6) Vai tādā lietā kā šī Direktīvas 2006/112 80. panta 1. punkta a) un b) apakšpunktā ietvertajam noteikumam ir tieša iedarbība un vai valsts tiesa to drīkst piemērot tieši?

⁽¹⁾ OV L 347, 1. lpp.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2011. gada 24. marta spriedums —
Viega/Komisija

(Lieta T-375/06) ⁽¹⁾

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Vara savienojumu un vara sakausējumu nozare — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Dalība pārkāpuma izdarīšanā — Pienākums norādīt pamatojumu — Naudas sodi — Vērā ņemamais apgrozījums — Atbildību mīkstinoši apstākļi)

(2011/C 145/26)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Viega GmbH & Co. KG (Attendorn, Vācija) (pārstāvji — sākotnēji J. Burrichter, T. Mäger un F. Bulst, vēlāk J. Burrichter, T. Mäger un M. Röhrig, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — A. Nijenhuis un V. Bottka, kam palīdz A. Böhlke, advokāts)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2006. gada 20. septembra Lēmumu C(2006) 4180 par [EKL] 81. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/F-1/38.121 — Savienojumi), kā arī, pakārtoti, prasība samazināt prasītājam minētajā lēmumā uzliktā naudas soda apmēru

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt;

2) Viega GmbH & Co. KG atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 42, 24.02.2007.

Vispārējās tiesas 2011. gada 24. marta spriedums — *Legris Industries*/Komisija

(Lieta T-376/06) ⁽¹⁾

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Vara savienojumu un vara sakausējumu nozare — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Vainojamība pārkāpjošā rīcībā)

(2011/C 145/27)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Legris Industries SA* (Rennes, Francija) (pārstāvji — sākotnēji A. Wachsmann un C. Pommiès, vēlāk A. Wachsmann un A. Carré, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — V. Bottka un A. Nijenhuis, kam palīdz N. Coutrelis, advokāts)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2006. gada 20. septembra Lēmumu C(2006) 4180 par [EKL] 81. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/F-1/38.121 — Savienojumi)

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt;

2) *Legris Industries SA* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 42, 24.02.2007.

Vispārējās tiesas 2011. gada 24. marta spriedums —
Comap/Komisija

(Lieta T-377/06) ⁽¹⁾

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Vara un vara sakausējumu savienotājelementu nozare — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Līdzdalības pārkāpumā ilgums — Naudas sodi — Naudas soda sākumsummas noteikšana — Samērīgums)

(2011/C 145/28)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Comap SA* (Parīze, Francija) (pārstāvji — sākotnēji pārstāvēja A. Wachsmann un C. Pommiès, pēc tam A. Wachsmann un D. Nourissier, un visbeidzot — A. Wachsmann un S. de Guigné, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — A. Nijenhuis un V. Bottka, kuriem palīdz N. Coutrelis, advokāte)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2006. gada 20. septembra Lēmumu C(2006) 4180, galīgā redakcija, par EKL 81. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (lieta COMP/F-1/38.121 — Fitingi [Savienotājelementi]), kā arī, pakārtoti, prasība samazināt prasītājam ar minēto lēmumu uzlikto naudas sodu

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt;

2) Comap SA atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 42, 24.02.2007.

Vispārējās tiesas 2011. gada 24. marta spriedums — IMI u.c./Komisija

(Lieta T-378/06) (¹)

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Vara savienojumu un vara sakausējumu nozare — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Naudas sodi — Vērā ņemamais apgrozījums — Paziņojums par sadarbību — Pamatnostādnes naudas sodu noteikšanai — Vienlīdzīga attieksme)

(2011/C 145/29)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: IMI plc (Birmingema, Apvienotā Karaliste), IMI Kynoch Ltd (Birmingema), Yorkshire Fittings Ltd (Lidsa, Apvienotā Karaliste), VSH Italia Srl (Bregnano, Itālija), Comap SA, agrāk — Aquatis France SAS (La Chapelle-St-Mesmin, Francija), un Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG (Argenbühl — Eisenharz, Vācija) (pārstāvji — M. Struys un D. Arts, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — A. Nijenhuis un V. Bottka, kam palīdz S. Kinsella, solicitor, un K. Nordlander, advokāts)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2006. gada 20. septembra Lēmumu C(2006) 4180 par [EKL] 81. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/F-1/38.121 — Savienojumi), kā arī, pakārtoti, prasība samazināt prasītājam minētajā lēmumā uzlikto naudas soda apmēru

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt;

2) IMI plc, IMI Kynoch Ltd, Yorkshire Fittings Ltd, VSH Italia Srl, Comap SA un Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 20, 27.01.2007.

Vispārējās tiesas 2011. gada 24. marta spriedums — Kaimer u.c./Komisija

(Lieta T-379/06) (¹)

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Vara savienojumu un vara sakausējumu nozare — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Tiesības uz aizstāvību — Dalība pārkāpuma izdarīšanā — Pārkāpuma ilgums — Naudas sodi — Atbildību mīkstinoši apstākļi — Samērīgums — Vienlīdzīga attieksme)

(2011/C 145/30)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Kaimer GmbH & Co. Holding KG (Esene, Vācija), Sanha Kaimer GmbH & Co. KG (Esene) un Sanha Italia Srl (Milāna, Itālija) (pārstāvis — J. Brück, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — A. Nijenhuis un V. Bottka, kam palīdz A. Böhlke, advokāts)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2006. gada 20. septembra Lēmumu C(2006) 4180 par [EKL] 81. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/F-1/38.121 — Savienojumi), kā arī, pakārtoti, prasība samazināt prasītājam minētajā lēmumā uzlikto naudas soda apmēru

Rezolutīvā daļa:

1) atcelt Komisijas 2006. gada 20. septembra Lēmuma C(2006) 4180 par [EKL] 81. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/F-1/38.121 — Savienojumi) 1. pantu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz Kaimer GmbH & Co. Holding KG un Sanha Kaimer GmbH & Co. KG piedalīšanos pārkāpuma izdarīšanā laika posmā no 1996. gada 30. jūlija līdz 1997. gada 31. jūlijam un Sanha Italia Srl piedalīšanos pārkāpuma izdarīšanā laika posmā no 1998. gada 1. janvāra līdz 1999. gada 14. jūlijam;

2) noteikt Kaimer naudas sodu 7,15 miljonu euro apmērā, par kuru samaksu tā ir solidāri atbildīga ar Sanha Kaimer 7,15 miljonu euro apmērā un ar Sanha Italia — 6,325 miljonu euro apmērā;

3) prasību pārējā daļā noraidīt;

4) Kaimer, Sanha Kaimer un Sanha Italia sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas un atlīdzina 50 % no Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumiem;

5) Eiropas Komisija sedz 50 % no saviem tiesāšanās izdevumiem pati.

(¹) OV C 42, 24.02.2007.

Vispārējās tiesas 2011. gada 24. marta spriedums —
FRA.BO/Komisija

(Lieta T-381/06) (¹)

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Vara savienojumu un vara sakausējumu nozare — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Naudas sodi — Paziņojums par sadarbību — Pamatnostādnes naudas sodu noteikšanai — Atbildību mīkstinoši apstākļi — Imunitāte no naudas soda uzlikšanas — Tiesiskā palāvība — Vienlīdzīga attieksme)

(2011/C 145/31)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: FRA.BO SpA (Bordolano, Itālija) (pārstāvji — sākotnēji R. Celli, solicitor, un F. Distefano, advokāts, vēlāk F. Distefano)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — A. Nijenhuis un V. Bottka, kam palīdz S. Kinsella, solicitor, un K. Nordlander, advokāts)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2006. gada 20. septembra Lēmumu C(2006) 4180 par [EKL] 81. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (Lieta COMP/F-1/38.121 — Savienojumi), kā arī, pakārtoti, prasība samazināt prasītājam minētajā lēmumā uzliktā naudas soda apmēru

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt;

2) FRA.BO SpA atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 42, 24.02.2007.

Vispārējās tiesas 2011. gada 24. marta spriedums —
Tomkins/Komisija

(Lieta T-382/06) (¹)

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Vara un vara sakausējumu savienotājelementu nozare — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Vainojamība pārkāpjošā rīcībā — Pārkāpuma ilgums)

(2011/C 145/32)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Tomkins plc (Londona, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — T. Soames, S. Jordan, solicitors, un J. Joshua, barrister)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — A. Nijenhuis un V. Bottka, kuriem palīdz S. Kinsella un K. Daly, solicitors)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2006. gada 20. septembra Lēmumu C(2006) 4180, galīgā redakcija, par EKL 81. un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (lieta COMP/F-1/38.121 — Fitingi [Savienotājelementi]), kā arī, pakārtoti, samazināt prasītājam ar minēto lēmumu uzlikto naudas sodu

Rezolutīvā daļa:

1) atcelt Komisijas 2006. gada 20. septembra Lēmuma C(2006) 4180 par procedūru saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta Nr. COMP/F-1/38.121 — Fitingi [Savienotājelementi]) 1. pantu daļā, kurā attiecībā uz Tomkins plc ir norādīts periods no 1988. gada 31. decembra līdz 1993. gada 29. oktobrim;

2) Komisijas Lēmuma C(2006) 4180 2. panta h) apakšpunktā Tomkins uzliktais naudas sods tiek noteikts EUR 4,25 miljonu apmērā, no kuriem EUR 3,4 miljoni ir maksājami solidāri ar Pegler Ltd;

3) pārējā daļā prasību noraidīt;

4) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

(¹) OV C 42, 24.02.2007.

Vispārējās tiesas 2011. gada 24. marta spriedums — IBP un International Building Products France/Komisija

(Lieta T-384/06) ⁽¹⁾

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Vara un vara sakausējumu savienotājelementu nozare — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Līdzdalības pārkāpumā ilgums — Naudas sodi — Atbildību pastiprinoši apstākļi)

(2011/C 145/33)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: IBP Ltd (Tipton, Apvienotā Karaliste) un International Building Products France SA (Sartrouville, Francija) (pārstāvji — M. Clough, QC, un A. Aldred, solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — F. Castillo de la Torre un V. Bottka)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2006. gada 20. septembra Lēmumu C(2006) 4180 par procedūru saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta Nr. COMP/F-1/38.121 — Fitingi [Savienotājelementi]) un, pakārtoti, samazināt ar minēto lēmumu prasītājam uzliktā naudas soda apmēru

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) IBP Ltd un International Building Products France SA sedz savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzina 80 % Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumu. Tāpat tās sedz savus un atlīdzina Komisijas tiesāšanās izdevumus saistībā ar pagaidu noregulējuma tiesvedību;
- 3) Komisija sedz 20 % savu tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 20, 27.01.2007.

Vispārējās tiesas 2011. gada 24. marta spriedums — Aalberts Industries u.c./Komisija

(Lieta T-385/06) ⁽¹⁾

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Vara un vara sakausējumu savienotājelementu nozare — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Vienots un turpināts pārkāpums — Līdzdalība pārkāpumā)

(2011/C 145/34)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: Aalberts Industries NV (Utrecht, Nīderlande); Comap SA, agrāk — Aquatis France SAS (La Chapelle-St-Mesmin, Francija) un Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co. KG (Argenbühl — Eisenharz, Vācija) (pārstāvji — R. Wesseling un M. van der Woude, pēc tam R. Wesseling, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — A. Nijenhuis, R. Sauer un V. Bottka)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2006. gada 20. septembra Lēmumu C(2006) 4180, galīgā redakcija, par EKL 81. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (lieta COMP/F-1/38.121 — Fitingi [Savienotājelementi]) un, pakārtoti, samazināt prasītājam ar minēto lēmumu uzliktu naudas sodu

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Komisijas 2006. gada 20. septembra Lēmuma C(2006) 4180 par procedūru saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta Nr. COMP/F-1/38.121 — Fitingi [Savienotājelementi]) 1. pantu daļā, kurā ir konstatēts, ka Aalberts Industries NV, Comap SA (agrāk — Aquatis France SAS) un Simplex Armaturen + Fittings GmbH & Co KG ir piedalījušās pārkāpumā laika periodā no 2003. gada 25. jūnija līdz 2004. gada 1. aprīlim;
- 2) atcelt Lēmuma C(2006) 4180 2. panta a) apakšpunktu un b) apakšpunkta 2. punktu;
- 3) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 20, 27.01.2007.

Vispārējās tiesas 2011. gada 24. marta spriedums —
Pegler/Komisija

(Lieta T-386/06) ⁽¹⁾

(Konkurence — Aizliegtas vienošanās — Vara un vara sakausējumu savienotājelementu nozare — Lēmums, ar kuru konstatēts EKL 81. panta pārkāpums — Vainojamība pārkāpjotā rīcībā — Naudas sodi — Preventīva iedarbība)

(2011/C 145/35)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Pegler Ltd (Doncaster, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — R. Thompson, QC, un A. Collinson, solicitor)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — A. Nijenhuis un V. Botka, kuriem palīdz S. Kinsella un K. Daly, solicitors)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2006. gada 20. septembra Lēmumu C(2006) 4180, galīgā redakcija, par EKL 81. panta un EEZ līguma 53. panta piemērošanas procedūru (lieta COMP/F-1/38.121 — Fitingi [Savienotājelementi]), kā arī, pakārtoti, prasība samazināt prasītājam ar minēto lēmumu uzlikto naudas sodu

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Komisijas 2006. gada 20. septembra Lēmuma C(2006) 4180 par procedūru saskaņā ar [EKL] 81. pantu un EEZ līguma 53. pantu (Lieta Nr. COMP/F-38.121 — Fitingi [Savienotājelementi]) 1. pantu daļā, kurā konstatēts, ka Pegler Ltd ir piedalījies pārkāpumā laikposmā no 1988. gada 31. decembra līdz 1993. gada 29. oktobrim;
- 2) naudas sods, kas Pegler solidāri uzlikts Lēmuma C(2006) 4180 2. panta h) apakšpunktā, tiek noteikts EUR 3,4 miljonu apmērā;
- 3) pārējā daļā prasību noraidīt;
- 4) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 20, 27.01.2007.

Vispārējās tiesas 2011. gada 31. marta spriedums —
Grieķija/Komisija

(Lieta T-214/07) ⁽¹⁾

(ELVGF — Garantijas nodaļa — Izdevumi, kas ir izslēgti no Kopienas finansējuma — Laukaugi — Nelielajām Egejas jūras salām ieviestie īpašie pasākumi attiecībā uz konkrētiem lauksaimniecības produktiem)

(2011/C 145/36)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Grieķijas Republika (pārstāvji — V. Kontolaimos un I. Chalkias)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvis — H. Tserepa-Lacombe, kam palīdz N. Korogiannakis, advokāts)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2007. gada 18. aprīļa Lēmumu 2007/243/EK, ar ko no Kopienas finansējuma izslēdz atsevišķus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļu (OV L 106, 55. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Grieķijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus

⁽¹⁾ OV C 199, 25.08.2007.

Vispārējās tiesas 2011. gada 31. marta spriedums —
Itālija/EESK

(Lieta T-117/08) ⁽¹⁾

(Valodu lietojums — Paziņojums par vakanci sakarā ar EESK ģenerālsēkretāra pieņemšanu darbā — Publicēšana trīs oficiālajās valodās — Informācija par paziņojumu par vakanci — Publicēšana visās oficiālajās valodās — Prasība atcelt tiesību aktu — Pieņemamība — EKL 12. un 290. pants — Eiropas Kopienų Pārējo darbinieku nodarbināšanas kārtības 12. pants — Regula Nr. 1)

(2011/C 145/37)

Tiesvedības valoda — itāļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Itālijas Republika (pārstāvji — R. Adam, pārstāvis, kam palīdz P. Gentili, avvocato dello Stato)

Atbildētāja: Eiropas Ekonomikas un sociālo lietu komiteju (EESK) (pārstāvji — M. Bermejo Garde, pēc tam — M. Arsène, pārstāvji, kuriem palīdz A. Dal Ferro, advokāts)

Priekšmets

Prasība, pirmkārt, atcelt Paziņojumu par vakanci Nr. 73/07 attiecībā uz Eiropas Ekonomikas un Sociālo lietu komitejas ģenerālsēkretāra (-es) amatu, kas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī publicēts 2007. gada 28. decembrī vācu, angļu un franču valodā (OV C 316 A, 1. lpp.), un, otrkārt, minētā paziņojuma labojumu, kas Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī publicēts 2008. gada 30. janvārī vācu, angļu un franču valodā (OV C 25 A, 19. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) atcelt Paziņojumu par vakanci Nr. 73/07 attiecībā uz Eiropas Ekonomikas un Sociālo lietu komitejas (EESK) ģenerālsēkretāra (-es) amatu, kas publicēts 2007. gada 28. decembrī un kurā labojums veikts 2008. gada 30. janvārī;
- 2) katrs lietas dalībnieks sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

(¹) OV C 116, 9.5.2008.

Vispārējās tiesas 2011. gada 24. marta spriedums — Freistaat Sachsen u.c./Komisija

(Lietas T-443/08 un T-455/08) (¹)

(Valsts atbalsts — Valsts atbalsts par labu Leipcigas/Halles lidostai — Investīciju finansēšana saistībā ar jauna dienvidu skrejceļa būvniecību — Lēmums, ar kuru atbalsts atzīts par saderīgu ar kopējo tirgu — Prasība atcelt tiesību aktu — Intereses celt prasību neesamība — Nepieņemamība — “Uzņēmuma” jēdziens — “Saimnieciskās darbības” jēdziens — Lidostas infrastruktūra)

(2011/C 145/38)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Freistaat Sachsen u.c. (Vācija) un Land Sachsen-Anhalt (Vācija) (pārstāvis — U. Soltész, avocat) (lieta T-443/08); Mitteldeutsche Flughafen AG (Leipcīga, Vācija) un Flughafen Leipzig-Halle GmbH (Leipcīga) (pārstāvis — M. Núñez-Müller, avocat) (lieta T-455/08)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — K. Gross, B. Martenczuk un E. Righini)

Personas, kas iestājušās lietā prasītājas prasījumu atbalstam: Vācijas Federālā Republika (pārstāvji — M. Lumma un B. Klein) un

Arbeitsgemeinschaft Deutscher Verkehrsflughäfen eV (ADV) (pārstāvis — L. Giesberts, avocat)

Priekšmets

Prasība daļēji atcelt Komisijas 2008. gada 23. jūlija Lēmumu 2008/948/EK par Vācijas Federatīvās Republikas pasākumiem par labu DHL un Leipcigas/Halles lidostai (OV L 346, 1. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

- 1) lietas T-443/08 un T-455/08 tiek apvienotas sprieduma taisīšanai;
- 2) prasību lietā T-443/08 noraidīt kā nepieņemamu;
- 3) atcelt Komisijas 2008. gada 23. jūlija Lēmuma 2008/948/EK par Vācijas Federatīvās Republikas pasākumiem par labu DHL un Leipcigas/Halles lidostai 1. pantu tiktāl, ciktāl tajā valsts atbalsts, ko Vācijas Federatīvā Republika vēlas piešķirt Leipcigas/Halles lidostai jauna dienvidu skrejceļa un tam nepieciešamās lidostas infrastruktūras būvniecībai, ir noteikts EUR 350 miljonu apmērā;
- 4) pārējā daļā prasību lietā T-455/08 noraidīt;
- 5) Freistaat Sachsen un Land Sachsen-Anhalt sedz savus, kā arī atļūdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus lietā T-443/08;
- 6) Mitteldeutsche Flughafen AG un Flughafen Leipzig-Halle GmbH sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas;
- 7) Komisija sedz pati savus tiesāšanās izdevumus lietā T-455/08;
- 8) Vācijas Federatīvā Republika un Arbeitsgemeinschaft Deutscher Verkehrsflughäfen eV (ADV) sedz pašas savus tiesāšanās izdevumus lietās T-443/08 un T-455/08.

(¹) OV C 237, 20.12.2008.

Vispārējās tiesas 2011. gada 29. marta spriedums — Portugāle/Komisija

(Lieta T-33/09) (¹)

(Tiesas sprieduma, kurā ir konstatēta valsts pienākumu neizpilde, neizpilde — Kavējuma nauda — Samaksas pieprasījums — Strīdīgā tiesiskā regulējuma atcelšana)

(2011/C 145/39)

Tiesvedības valoda — portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Portugāles Republika (pārstāvji — L. Inez Fernandes un J. A. de Oliveira)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — M. Konstantinidis, P. Guerra e Andrade un P. Costa de Oliveira)

Priekšmets

Lūgums atcelt Komisijas 2008. gada 25. novembra lēmumu C(2008) 7419, galīgā redakcija, par prasību samaksāt soda naudas, kas ir jāmaksā, izpildot Tiesas 2008. gada 10. janvāra spriedumu lietā C-70/06 Komisija/Portugāle (Krājums, I-1. lpp.)

Rezolutīvā daļa:

1) atcelt Komisijas 2008. gada 25. novembra lēmumu C(2008) 7419, galīgā redakcija;

2) Eiropas Komisija atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 82, 04.04.2009.

Vispārējās tiesas 2011. gada 24. marta spriedums — XXXLutz Marken/ITSB — Natura Selection (“Linea Natura Natur hat immer Stil”)

(Lieta T-54/09) (¹)

(Kopienas preču zīme — Iebildumu process — Kopienas grafiskas preču zīmes “Linea Natura Natur hat immer Stil” reģistrācijas pieteikums — Agrāka Kopienas grafiska preču zīme “natura selection” — Relatīvs atteikuma pamatojums — Sajaukšanas iespēja — Apzīmējumu līdzība — Regulas (EK) Nr. 40/94 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts (tagad — Regulas (EK) Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2011/C 145/40)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: XXXLutz Marken GmbH (Wels, Austrija) (pārstāvis — H. Pannen, avocat)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — S. Schaffner)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Natura Selection, SL (Barselona, Spānija) (pārstāvis — E. Sugrañes Coca, avocat)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju otrās padomes 2008. gada 28. novembra lēmumu lietā R 1787/2007-2 attiecībā uz iebildumu procesu starp Natura Selection, SL un XXXLutz Marken GmbH

Rezolutīvā daļa:

1) prasību noraidīt;

2) XXXLutz Marken GmbH atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 90, 18.04.2009.

Vispārējās tiesas 2011. gada 24. marta spriedums — Dover/Parlaments

(Lieta T-149/09) (¹)

(Noteikumi par Eiropas Parlamenta deputātu izdevumiem un piemaksām — Piemaksu izmantošanas kontrole — Parlamentārās palīdzības piemaksa — Izdevumu pamatojums — Nepamatoti izmaksāto summu atgūšana)

(2011/C 145/41)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Densmore Ronald Dover (Borehamwood, Hertfordshire, Apvienotā Karaliste) (pārstāvji — D. Vaughan, QC, M. Lester, barrister, un M. French, solicitor)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji — H. Krück, D. Moore un M. Windisch)

Priekšmets

Eiropas Parlamenta ģenerālsēkretāra 2009. gada 29. janvāra Lēmuma D(2009) 4639 atgūt noteiktas summas, kas nepamatoti izmaksātas prasītājam saistībā ar deputāta izdevumiem un piemaksām, atcelšana

Rezolutīvā daļa:

1) atcelt Eiropas Parlamenta ģenerālsēkretāra 2009. gada 29. janvāra Lēmumu D(2009) 4639, ciktāl tas attiecas uz 193 001 sterliņu mārciņu atgūšanu;

2) pārējā daļā prasību noraidīt;

3) Parlaments un Densmore Ronald Dover k-gs sedz savus tiesāšanās izdevumus paši.

(¹) OV C 141, 20.06.2009.

Vispārējās tiesas 2011. gada 24. marta spriedums — Grieķija/Komisija

(Lieta T-184/09) (¹)

(ELVGF — Garantijas nodaļa — Izdevumi, kas ir izslēgti no Kopienas finansējuma — Cukura tirgus kopīgās organizācijas sistēma — Regulas (EK) Nr. 1663/95 8. panta 1. punkts un Regulas (EK) Nr. 885/2006 11. panta 1. un 2. punkts — ELVGF finansiālu zaudējumu riska novērtēšana — Samērīguma princips)

(2011/C 145/42)

Tiesvedības valoda — grieķu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Grieķijas Republika (pārstāvji — V. Kontolaimos, E. Leftheriotou un V. Karra)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji — F. Jimeno Fernández un A. Markoulli)

Priekšmets

Prasība atcelt Komisijas 2009. gada 19. marta Lēmumu 2009/253/EK, ar ko no Kopienas finansējuma izslēdz atsevišķus dalībvalstu izdevumus, kurus tās attiecinājušas uz Eiropas Lauksaimniecības virzības un garantiju fonda (ELVGF) Garantiju nodaļu un uz Eiropas Lauksaimniecības garantiju fondu (ELGF) (OV L 75, 15. lpp.), tiktāl, ciktāl ar to cukura tirgus kopīgās organizācijas sistēmas ietvaros ir izslēgti atsevišķi Grieķijas izdevumi.

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Grieķijas Republika atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 193, 15.08.2009.

Vispārējās tiesas 2011. gada 24. marta spriedums — Cybergun/ITSB — Umarex Sportwaffen ("AK 47")

(Lieta T-419/09) (¹)

(Kopienas preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Kopienas vārdiska preču zīme "AK 47" — Absolūts atteikuma pamatojums — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 52. panta 1. punkta a) apakšpunkts)

(2011/C 145/43)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Cybergun SA (Bondoufle, Francija) (pārstāvis — S. Guyot, avocat)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — G. Schneider)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Umarex Sportwaffen GmbH & Co. Kg (Arnsberg, Vācija) (pārstāvis — M.-H. Hoffmann, avocat)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2009. gada 5. augusta lēmumu lietā R 1101/2007-1 par spēkā neesamības atzīšanas procesu starp Umarex Sportwaffen GmbH & Co. KG un Cybergun SA

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Cybergun SA atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 312, 19.12.2009.

Vispārējās tiesas 2011. gada 24. marta spriedums — Cybergun/ITSB — Umarex Sportwaffen ("AK 47")

(Lieta T-503/09) (¹)

(Kopienas preču zīme — Spēkā neesamības atzīšanas process — Kopienas vārdiska preču zīme "AK 47" — Absolūts atteikuma pamatojums — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 52. panta 1. punkta a) apakšpunkts)

(2011/C 145/44)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Cybergun SA (Bondoufle, Francija) (pārstāvis — S. Guyot, avocat)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — G. Schneider)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: Umarex Sportwaffen GmbH & Co. KG (Arnsberg, Vācija) (pārstāvis — M.-H. Hoffmann, avocat)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju pirmās padomes 2009. gada 8. oktobra lēmumu lietā R 645/2008-1 par spēkā neesamības atzīšanas procesu starp Umarex Sportwaffen GmbH & Co. KG un Cybergun SA

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) Cybergun SA atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 51, 27.2.2010.

Vispārējās tiesas 2011. gada 24. marta spriedums — CheckMobile/ITSB (“carcheck”)

(Lieta T-14/10) (¹)

(Kopienas preču zīme — Kopienas vārdiskas preču zīmes “carcheck” reģistrācijas pieteikums — Absolūts atteikuma pamatojums — Aprakstošs raksturs — Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts)

(2011/C 145/45)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: CheckMobile GmbH — The Process Solution Company (Hamburga, Vācija) (pārstāvis — K. Lodigkeit, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — G. Schneider)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtais padomes 2009. gada 18. novembra lēmumu (lieta R 595/2009-4), par vārdiska apzīmējuma “carcheck” kā Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt;
- 2) CheckMobile GmbH — The Process Solution Company atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 80, 27.03.2010.

Vispārējās tiesas 2011. gada 21. marta rīkojums — Milux/ITSB (“REFLUXCONTROL” u.c.)

(Apvienotās lietas T-139/10, no T-280/10 līdz T-285/10 un no T-349/10 līdz T-352/10) (¹)

(Kopienas preču zīme — Prasītājas pārstāvība ar advokāta, kuram nav trešās personas statusa, palīdzību — Nepieņemamība)

(2011/C 145/46)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Milux Holding SA (Luksemburga, Luksemburga) (pārstāvis — J. Bojs, avocat)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — S. Schöffner)

Priekšmets

Prasības par ITSB Apelāciju ceturtais padomes 2010. gada 13. janvāra lēmumu lietā R 1134/2009-4 attiecībā uz pieteikumu reģistrēt vārdisku apzīmējumu “REFLUXCONTROL” kā Kopienas preču zīmi (lieta T-139/10), 2010. gada 29. aprīļa lēmumu lietā R 1432/2009-4 attiecībā uz pieteikumu reģistrēt vārdisku apzīmējumu “ANEURYSMCONTROL” kā Kopienas preču zīmi (lieta T-280/10), 2010. gada 29. aprīļa lēmumu lietā R 1433/2009-4 attiecībā uz pieteikumu reģistrēt vārdisku apzīmējumu “APPETITECONTROL” kā Kopienas preču zīmi (lieta T-281/10), 2010. gada 8. jūnija lēmumu lietā R 1434/2009-4 attiecībā uz pieteikumu reģistrēt vārdisku apzīmējumu “STOMACONTROL” kā Kopienas preču zīmi (lieta T-282/10), 2010. gada 17. jūnija lēmumu lietā R 1435/2009-4 attiecībā uz pieteikumu reģistrēt vārdisku apzīmējumu “BMICONTROL” kā Kopienas preču zīmi (lieta T-283/10), 2010. gada 3. jūnija lēmumu lietā R 1438/2009-4 attiecībā uz pieteikumu reģistrēt vārdisku apzīmējumu “IMPLANTCONTROL” kā Kopienas preču zīmi (lieta T-284/10), 2010. gada 29. aprīļa lēmumu lietā R 1444/2009-4 attiecībā uz pieteikumu reģistrēt vārdisku apzīmējumu “CHEMOCONTROL” kā Kopienas preču zīmi (lieta T-285/10), 2010. gada 29. jūnija lēmumu lietā R 1436/2009-4 attiecībā uz pieteikumu reģistrēt vārdisku apzīmējumu “OVUMCONTROL” kā Kopienas preču zīmi (lieta T-349/10), 2010. gada 2. jūlija lēmumu lietā R 1437/2009-4 attiecībā uz pieteikumu reģistrēt vārdisku apzīmējumu “HEARTCONTROL” kā Kopienas preču zīmi (lieta T-350/10), 2010. gada 28. jūlija lēmumu lietā R 1439/2009-4 attiecībā uz pieteikumu reģistrēt vārdisku apzīmējumu “VESICACONTROL” kā Kopienas preču zīmi (lieta T-351/10) un 2010. gada 28. jūlija lēmumu lietā R 1443/2009-4 attiecībā uz pieteikumu reģistrēt vārdisku apzīmējumu “RECTALCONTROL” kā Kopienas preču zīmi (lieta T-352/10)

Rezolutīvā daļa:

- 1) lietas T-139/10, no T-280/10 līdz T-285/10 un no T-349/10 līdz T-352/10 apvienot rīkojuma izdošanai;

- 2) prasības noraidīt kā nepieņemamas;
- 3) Milux Holding SA atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 148, 05.06.2010.

**Vispārējās tiesas 2011. gada 21. marta rīkojums —
Milux/ITSB (“FERTILITYINVIVO”)**

(Lieta T-175/10) (¹)

(Kopienas preču zīme — Prasītājas pārstāvība ar tāda advokāta palīdzību, kuram nav trešās personas statusa — Nepieņemamība)

(2011/C 145/47)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Milux Holding SA (Luksemburga, Luksemburga)
(pārstāvis — J. Bojs, avocat)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi) (pārstāvis — P. Geroulakos)

Priekšmets

Prasība par ITSB Apelāciju ceturtnās padomes 2010. gada 2. februāra lēmumu (lieta R 1116/2009-4) par vārdiska apzīmējuma “FERTILITYINVIVO” kā Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu

Rezolutīvā daļa:

- 1) prasību noraidīt kā nepieņemamu;
- 2) Milux Holding SA atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

(¹) OV C 161, 19.06.2010.

**Prasība, kas celta 2011. gada 17. februārī — MSE
Pharmazeutika/ITSB — Merck Sharp & Dohme (“SINAMIT”)**

(Lieta T-100/11)

(2011/C 145/48)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: MSE Pharmazeutika GmbH (Bad Homburg, Vācija)
(pārstāvis — T. Büttner, advokāts)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Merck Sharp & Dohme Corp. (Ņūdžersija, ASV)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2010. gada 9. decembra lēmumu lietā R 724/2010-1;
- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Iebildumu nodaļas 2010. gada 3. marta lēmumu, ar kuru apmierināti iebildumi Nr. B 1441684.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme “SINAMIT” attiecībā uz precēm, kas ietilpst 3., 5. un 32. klasē, — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 951596

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Austrijā reģistrētā vārdiska preču zīme “SINEMET” Nr. 57446 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5. klasē; Beniluksā reģistrētā vārdiska preču zīme “SINEMET” Nr. 320194 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5. klasē; Dānijā reģistrētā vārdiska preču zīme “SINEMET” Nr. VR197302373 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5. klasē; Somijā reģistrētā vārdiska preču zīme “SINEMET” Nr. 49091 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5. klasē; Grieķijā reģistrētā vārdiska preču zīme “SINEMET” Nr. 34959 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5. klasē; Ungārijā reģistrētā vārdiska preču zīme “SINEMET” Nr. 116223 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5. klasē; Latvijā reģistrētā vārdiska preču zīme “SINEMET” Nr. M18257 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5. klasē; Lietuvā reģistrētā vārdiska preču zīme “SINEMET” Nr. 12963 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: apmierināt iebildumus attiecībā uz daļu no apstrīdētajām precēm

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo Apelāciju padome esot kļūdaini secinājusi, ka pastāv konfliktējošo preču zīmju sajaukšanas iespēja, pamatojoties uz preču zīmju augsto līdzības pakāpi, no vienas puses, un ar preču zīmēm aptverto preču identiskumu un līdzību, no otras puses

**Prasība, kas celta 2011. gada 23. februārī —
Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse/Komisija**

(Lieta T-112/11)

(2011/C 145/49)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse Ev* (Berlīne, Vācija) (pārstāvji — *M. Loschelder* un *V. Schoene*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

— atcelt Komisijas 2010. gada 2. decembra Regulu (ES) Nr. 1121/2010 par nosaukuma ierakstīšanu Aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā [*Edam Holland* (AĢIN)],

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza deviņus pamatus.

1) Ar pirmo prasības pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpti noteikumi par kompetenču sadalījumu.

— Kā pirmo prasības pamatu prasītāja norāda to, ka esot pārkāpts ar Regulu (EK) Nr. 510/2006⁽¹⁾ noteiktais kompetenču sadalījums, jo neesot veikta valsts līmeņa procedūra attiecībā uz ģeogrāfiskās izcelsmes norādi "*Edam Holland*", kas ar apstrīdēto regulu iekļauta reģistrā.

— Prasītāja apgalvo, ka [ģeogrāfiskās izcelsmes] norādes "*Hollandse Edam*" iekļaušana reģistrā esot bijusi lūgta sākotnējā pieteikumā un ka vienīgi attiecībā uz šo nosaukumu esot veikta obligāti nepieciešamā valsts līmeņa procedūra, kas paredzēta Regulas Nr. 510/2006 5. pantā.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Regulas (EK) Nr. 1898/2006⁽²⁾ 3. panta 2. punkts.

— Prasītāja norāda, ka "*Edam Holland*" neesot izteikums holandiešu valodā.

3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Regulas (EK) Nr. 510/2006 2. panta 1. un 2. punkts un Regulas (EK) Nr. 1898/2006 3. panta 1. punkts.

— Saistībā ar trešo prasības pamatu prasītāja norāda, ka reģistrā ietvertais nosaukums netiekot izmantots.

4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Regulas (EK) Nr. 510/2006 2. panta 2. punkts.

— Prasītāja apgalvo, ka esot pārkāpts Regulas (EK) Nr. 510/2006 2. panta 2. punkts, jo "*Edam Holland*" nav "tradicionāls" ar ģeogrāfiskiem aspektiem nesaistīts nosaukums.

5) Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Regulas (EK) Nr. 510/2006 2. panta 1. punkts.

— Saistībā ar piekto prasības pamatu tiek norādīts uz Regulas (EK) Nr. 510/2006 2. panta 1. punkta pārkāpumu, jo "*Edam Holland*" neesot sevišķu īpašību vai reputācijas.

6) Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 30. un 36. pants.

— Attiecībā uz šo prasītāja apgalvo, ka apstrīdētā regula nepamatoti ierobežo preču aprites brīvību, jo Nīderlandes piena liellopu audzētavu izcelsmes pienam, ko atļauts izmantot vienīgi "*Edam Holland*" ražošanā, neesot specifisku iezīmju.

7) Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Regulas (EK) Nr. 510/2006 2. panta 1. un 2. punkts.

— Attiecībā uz šo prasītāja it īpaši uzsver, ka esot pārkāpts Regulas (EK) Nr. 510/2006 2. panta 2. punkts saistībā ar tās 2. panta 1. punktu, jo "*Holland*" esot valsts nosaukuma "*Niederlande*" sinonīms. Turklāt tas neesot izņēmuma gadījums, kas nepieciešams valsts nosaukuma reģistrēšanai.

8) Ar astoto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Regulas (EK) Nr. 510/2006 3. panta 3. punkts.

— Attiecībā uz šo tiek apgalvots, ka, ņemot vērā iepriekšējo ierakstu "*Noord-Hollandse Edammer g.U.*", "*Edam Holland*" reģistrā esot iekļauts, ignorējot tradicionālās un vietējās paražas, un ir pamats uzskatīt, ka patērētājs tiek maldināts.

9) Ar devīto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts samērīguma princips, procesuālie principi un ir pieļauta kļūda izvērtēšanā.

— Visbeidzot prasītāja norāda, ka atbildētāja apstrīdētajā regulā neesot skaidri precizējusi, ka apzīmējums "*Edam*" esot patentēts. Prasītāja uzskata, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru un Komisijas praksi šāda precizēšana esot iespējama un, ievērojot faktisko situāciju, bijusi nepieciešama. Tās neesamība ir pretrunā samērīguma principam un procesuālajiem principiem, kā arī ir pamats apgalvojumam par kļūdu izvērtēšanā.

⁽¹⁾ Padomes 2006. gada 20. marta Regula (EK) Nr. 510/2006 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību (OV L 93, 12. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2006. gada 14. decembra Regula (EK) Nr. 1898/2006, ar ko nosaka sīki izstrādātus īstenošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 510/2006 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību (OV L 369, 1. lpp.).

**Prasība, kas celta 2011. gada 23. februārī —
Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse/Komisija**

(Lieta T-113/11)

(2011/C 145/50)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Schutzgemeinschaft Milch und Milcherzeugnisse eV* (Berlīne, Vācija) (pārstāvji — M. Loschelder un V. Schoene, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

— atcelt Komisijas 2010. gada 2. decembra Regulu (ES) Nr. 1122/2010 par nosaukuma ierakstīšanu Aizsargāto cilmes vietas nosaukumu un aizsargāto ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu reģistrā [*Gouda Holland* (AGIN)],

— piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Savas prasības pamatojumam prasītāja izvirza deviņus pamatus.

1) Ar pirmo prasības pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpti noteikumi par kompetenču sadalījumu.

— Kā pirmo prasības pamatu prasītāja norāda to, ka esot pārkāpts ar Regulu (EK) Nr. 510/2006⁽¹⁾ noteiktais kompetenču sadalījums, jo neesot veikta valsts līmeņa procedūra attiecībā uz ģeogrāfiskās izcelsmes norādi "*Gouda Holland*", kas ar apstrīdēto regulu iekļauta reģistrā.

— Prasītāja apgalvo, ka [ģeogrāfiskās izcelsmes] norādes "*Hollandse Gouda*" iekļaušana reģistrā esot bijusi lūgta sākotnējā pieteikumā un ka vienīgi attiecībā uz šo nosaukumu esot veikta obligāti nepieciešamā valsts līmeņa procedūra, kas paredzēta Regulas Nr. 510/2006 5. pantā.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Regulas (EK) Nr. 1898/2006⁽²⁾ 3. panta 2. punkts.

— Prasītāja norāda, ka "*Gouda Holland*" neesot izteikums holandiešu valodā.

3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Regulas (EK) Nr. 510/2006 2. panta 1. un 2. punkts un Regulas (EK) Nr. 1898/2006 3. panta 1. punkts.

— Saistībā ar trešo prasības pamatu prasītāja norāda, ka reģistrā ietvertais nosaukums netiekot izmantots.

4) Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Regulas (EK) Nr. 510/2006 2. panta 2. punkts.

— Prasītāja apgalvo, ka esot pārkāpts Regulas (EK) Nr. 510/2006 2. panta 2. punkts, jo "*Gouda Holland*" nav "tradicionāls" ar ģeogrāfiskiem aspektiem nesaiņits nosaukums.

5) Ar piekto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Regulas (EK) Nr. 510/2006 2. panta 1. punkts.

— Saistībā ar piekto prasības pamatu tiek norādīts uz Regulas (EK) Nr. 510/2006 2. panta 1. punkta pārkāpumu, jo "*Gouda Holland*" neesot sevišķu īpašību vai reputācijas.

6) Ar sesto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts LESD 30. un 36. pants.

— Attiecībā uz šo prasītāja apgalvo, ka apstrīdētā regula nepamatoti ierobežo preču aprites brīvību, jo Nīderlandes piena liellopu audzētavu izcelsmes pienam, ko atļauts izmantot vienīgi "*Gouda Holland*" ražošanā, neesot specifisku iezīmju.

7) Ar septīto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Regulas (EK) Nr. 510/2006 2. panta 1. un 2. punkts.

— Attiecībā uz šo prasītāja it īpaši uzsver, ka esot pārkāpts Regulas (EK) Nr. 510/2006 2. panta 2. punkts saistībā ar tās 2. panta 1. punktu, jo "*Holland*" esot valsts nosaukuma "*Niederlande*" sinonīms. Turklāt tas neesot izņēmuma gadījums, kas nepieciešams valsts nosaukuma reģistrēšanai.

8) Ar astoto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts Regulas (EK) Nr. 510/2006 3. panta 3. punkts.

— Attiecībā uz šo tiek apgalvots, ka, ņemot vērā iepriekšējo ierakstu "*Noord-Hollandse Gouda g.U.*", "*Gouda Holland*" reģistrā esot iekļauts, ignorējot tradicionālās un vietējās paražas, un ir pamats uzskatīt, ka patērētājs tiek maldināts.

9) Ar devīto pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts samērīguma princips, procesuālie principi un ir pieļauta kļūda vērtējumā.

— Visbeidzot prasītāja norāda, ka atbildētāja apstrīdētajā regulā neesot skaidri precizējusi, ka apzīmējums "*Gouda*" esot patentēts. Prasītāja uzskata, ka saskaņā ar Tiesas judikatūru un Komisijas praksi šāda precizēšana esot iespējama un, ievērojot faktisko situāciju, bijusi nepieciešama. Tās neesamība ir pretrunā samērīguma principam un procesuālajiem principiem, kā arī ir pamats apgalvojumam par kļūdu vērtējumā.

⁽¹⁾ Padomes 2006. gada 20. marta Regula (EK) Nr. 510/2006 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību (OV L 93, 12. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas 2006. gada 14. decembra Regula (EK) Nr. 1898/2006, ar ko nosaka sīki izstrādātus istenošanas noteikumus Padomes Regulai (EK) Nr. 510/2006 par lauksaimniecības produktu un pārtikas produktu ģeogrāfiskās izcelsmes norāžu un cilmes vietu nosaukumu aizsardzību (OV L 369, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2011. gada 28. februārī — Centre national de la recherche scientifique/Komisija

(Lieta T-125/11)

(2011/C 145/51)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Centre national de la recherche scientifique (Parīze, Francija)
(pārstāvis — N. Lenoir, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt 2010. gada 17. decembra lēmumu tiktāl, ciktāl tas attiecas uz CNRS prasījuma pret Kopienu, kas radies, pamatojoties uz PIEF līgumu, no vienas puses, un iespējamā Kopienu prasījuma pret CNRS, pamatojoties uz ALLOSTEM līgumu, no otras puses, ieskaitu;

— piespriest Komisijai atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza sešus pamatus.

1) Pirmais pamats ir par tiesību uz aizstāvību un it īpaši Regulas (EK) Nr. 2321/2002⁽¹⁾ 12. panta 4. punkta pārkāpumu tiktāl, ciktāl Komisija nav pieņēmusi prasītāja apsvērumus par to, vai pamatots ir tās lēmums atgūt savu iespējamo prasījumu ar ieskaitu.

2) Otrais pamats ir par pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpumu, jo Komisija ir vienīgi atsaukusies uz sava 2009. gada 16. marta audita ziņojuma vispārējiem apsvērumiem, neizskaidrojot iemeslus, kuru dēļ tā nav ņēmusi vērā attaisnojošos dokumentus, kurus ir iesniedzis prasītājs, lai pierādītu, ka tā deklarētie izdevumi ir attaisnoti izdevumi.

3) Trešais pamats ir par acīmredzamām kļūdām vērtējumā, jo Komisija uzskatīja, ka T. kundzes, CNRS pētnieces, atalgojums laikposmā no 2006. gada 1. aprīļa līdz 2007. gada 31. martam neietilpa attaisnotajos izdevumos, neraugoties uz prasītāja iesniegtajiem attaisnojošajiem dokumentiem laika grafiku un četru zinātnisko rakstu, kuros ir atsauce uz attiecīgo līgumu, veidā.

4) Ceturtais pamats ir par pieļautajām kļūdām tiesību piemērošanā tiktāl, ciktāl Komisija esot noliegusi, ka T. kundzes laika grafikam laikposmā no 2006. gada 1. aprīļa līdz 2007. gada 31. martam būtu jebkāds pierādījuma spēks, un par attaisnotiem izdevumiem neesot atzinusi, pirmkārt, B. kundzes, CNRS pētnieces, atalgojumu grūtniecības un dzemdību atvaļinājuma laikā un, otrkārt, sociālā nodrošinājuma maksājumus, sauktus par "iekrājumiem darba zaudēšanas gadījumā", kurus CNRS veica kā apdrošināšanu tā pagaidu darbinieku bezdarba gadījumā.

5) Piektais pamats ir par tiesiskās palāvēības principa pārkāpumu tiktāl, ciktāl Komisija:

— pretēji tam, ko tā bija norādījusi savā audita ziņojumā un sanāksmes laikā, noliedza jebkādu pierādījuma spēku četrām zinātniskām publikācijām;

— sniedza jaunu interpretāciju kritērijiem, atbilstoši kuriem ar grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu saistītos izdevumus atzīst par attaisnotiem izdevumiem;

— paziņoja lēmumu, neraugoties uz procesa laikā sniegtajiem solījumiem par mierizlīguma panākšanu strīdā.

6) Sestais pamats ir par Finanšu regulas⁽²⁾ 73. panta 1. punkta pārkāpumu tiktāl, ciktāl Komisijas izvirzītajam prasījumam neesot noteikts raksturs.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2002. gada 16. decembra Regula (EK) Nr. 2321/2002 par noteikumiem, kā uzņēmumi, zinātniskās izpētes centri un akadēmiskās augstskolas piedalās Eiropas Kopienas Sestās pamatprogrammas (2002.–2006. gads) īstenošanā un pētījumu rezultātu izplatīšanā (OV L 355, 23. lpp.).

⁽²⁾ Padomes 2002. gada 25. jūnija Regula (EK, Euratom) Nr. 1605/2002 par Finanšu regulu, ko piemēro Eiropas Kopienu vispārējam budžetam (OV L 248, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2011. gada 11. martā — GS/Parlaments un Padome

(Lieta T-149/11)

(2011/C 145/52)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: GS Gesellschaft für Umwelt- und Energie-Serviceleistungen mbH (Eigeltingen, Vācija) (pārstāvis — J. Schmidt, Rechtsanwalt)

Atbildētāji: Parlaments un Padome

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 15. decembra Regulas (ES) Nr. 1210/2010 par euro monētu autentiskuma noteikšanu un rīkošanos ar apgrozībai nederīgām euro monētām 8. panta 2. punkta otro teikumu;

— piespriet atbildētājiem atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatojumam prasītāja izvirza šādus pamatus:

1) Ar strīdīgo tiesību normu esot pārkāpts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 15. un 16. pants

— prasītāja šajā ziņā apgalvo, ka ar Regulas (ES) Nr. 1210/2010⁽¹⁾ 8. panta 2. punktu tiek pārkāpta tās profesijas īstenošanas brīvība, kā arī brīvība veikt uzņēmējdarbību, jo kopš strīdīgās regulas stāšanās spēkā tā cieš no apgrozījuma samazināšanās.

2) Ar strīdīgo tiesību normu esot pārkāpts Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 17. pants

— prasītāja apgalvo, ka ar Regulas (ES) Nr. 1210/2010 8. panta 2. punktu tiek pārkāptas arī tās tiesības uz īpašumu, jo ar šo tiesisko regulējumu tiek ierobežota tās tiesību uzsākt un veikt komercdarību izmantošana;

— turklāt strīdīgā tiesiskā regulējuma dēļ rodas iespēja tieši apdraudēt prasītājas īpašumu, jo tās īpašumā esošās euro monētas tiek atņemtas bez kompensācijas.

3) Strīdīgais tiesiskais regulējums neesot piemērots likumdevēja noteiktā mērķa sasniegšanai un ar to neesot samērīgs

— šajā ziņā prasītāja apgalvo, ka profesijas īstenošanas brīvība, brīvība veikt uzņēmējdarbību, kā arī īpašumtiesības var tikt ierobežotas tiktāl, ciktāl tas faktiski atbilst vispārējo interešu mērķiem un nav ar šiem mērķiem nesamērīgs apdraudējums. Prasītāja uzskata, ka strīdīgais tiesiskais regulējums pārsniedz likumdevēja noteikto mērķu sasniegšanai vajadzīgo, nav šiem mērķiem atbilstošs un tādēļ ir uzskatāms par šķērslī. Tādējādi tas nav samērīgs un nav atbilstošs, lai attaisnotu prasītājas pamattiesību pārkāpumu.

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2010. gada 15. decembra Regula (ES) Nr. 1210/2010 par euro monētu autentiskuma noteikšanu un rīkošanos ar apgrozībai nederīgām euro monētām (OV L 339, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2011. gada 11. martā — Telefónica de España un Telefónica Móviles España/Komisija

(Lieta T-151/11)

(2011/C 145/53)

Tiesvedības valoda — spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Telefónica de España, SA* (Madride, Spānija), *Telefónica Móviles España, SA* (Madride, Spānija) (pārstāvji — *F. González Díaz, F. Salerno*, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— saskaņā ar LESD 263. pantu atcelt Eiropas Komisijas 2010. gada 20. jūlija lēmumu;

— katrā ziņā piespriet Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Šajā prasībā tiek lūgts atcelt Komisijas 2010. gada 20. jūlija lēmumu par valsts atbalsta shēmu C 38/09 (*ex NN 58/09*), kuru Spānija plāno īstenot attiecībā uz *Corporation de Radio y Televisión Española (RTVE)* (OV L 1, 9. lpp.), kurā par saderīgu ar iekšējo tirgu, pamatojoties uz LESD 106. panta 2. punktu, ir atzīta 2009. gada 28. augusta Likumā Nr. 8/2009 paredzētā sabiedriskās radio un televīzijas raidorganizācijas *Corporation de Radio y Televisión Española* jaunā finansēšanas kārtība.

Prasības pamatošanai prasītājas izvirza piecus pamatus.

1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots LESD 108. panta 2. punkta pārkāpums, jo Komisija nav uzsākusi šajā tiesību normā paredzēto procedūru jautājumā par finansēšanas kārtības nošķiramību no attiecīgā pasākuma kopumā.

2) Ar otro pamatu tiek apgalvots LESD 108. panta pārkāpums, jo Komisija konstatē, ka finansēšanas kārtība esot nošķirama no pasākuma kopumā, un par jaunu atbalstu nepareizi atzīt tikai papildu finansēšanas kārtību. Rīkodamās šādi, Komisija neievēro ne judikatūru, ne Komisijas lēmumu pieņemšanas praksi.

3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots LESD 256. panta pārkāpums, jo lēmumā nav nekādi paskaidrots, kā tiek secināts, ka trīs ar Likuma Nr. 8/2009 4., 5. un 6. pantu ieviestie vai grozītie fiskālie pasākumi ir nošķirami no pašreizējās RTVE finansēšanas kārtības.

4) Kļūda tiesību piemērošanā, no pasākuma nodalot tā finansēšanas avotu, jo no finansēšanas avotu nesaderības ar Kopienas tiesībām obligāti jāizriet to nesaderība ar tiesību normām valsts atbalsta jomā. Šajā ziņā tiek norādīts, ka apstrīdētajā lēmumā par saderīgu atzīts valsts atbalsts, kas saistīts ar tādu finansēšanas kārtību, kuru pati Komisija kādā līdztekus notiekošā procedūrā ir atzinusi par Savienības tiesībām pretrunā esošu.

5) LESD 106. panta 2. punkta un/vai LESD 256. panta pārkāpums, jo nav pienācīgi norādīts pamatojums jautājumā gan par to, ka kompensācija nav pārmērīga, gan par pasākuma ietekmi uz konkurenci iekšējā tirgū. Proti, lēmumā, pirmkārt, nav ņemts vērā, ka nākotnē *Corporación RTVE* faktiskās izmaksas būs mazākas par līdzšinējām, un, otrkārt, par saderīgu ar iekšējo tirgu atzīts pasākums, ar kuru tiek nodrošināta aizsardzība "pret mainīgiem ieņēmumiem [ieņēmumu svārstībām] reklāmas tirgū", lai gan vairs nav nekāda komerciāla riska.

Prasība, kas celta 2011. gada 10. martā — *Marszałkowski/ITSB — Mar-Ko Fleischwaren* ("WALICHNOWY MARKO")

(Lieta T-159/11)

(2011/C 145/54)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — poļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Marek Marszałkowski* (*Sokolniki*, Polija) (pārstāvis — *C. Sadkowski, radca prawny*)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: *Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG* (*Blankenheim*, Vācija)

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2011. gada 11. janvāra lēmumu lietā R 760/2010-4, ar kuru tika noraidīta Kopienas preču zīmes "Marko Walichnowy" reģistrācija attiecībā uz šādām precēm, kas ietilpst 29. klasē: gaļa, gaļas un putnu izstrādājumi, ieskaitot pastētes, iekšas, desa ar kāpostiem, gaļas konservi un gaļas-dārzeņu produkti, ieskaitot *bigos* [sautējums], mājputni (ieskaitot iepakotus), maltas gaļas kotletes ar dārzeņu mērci;

— pakārtoti, apstrīdēto lēmumu grozīt tā, lai ņemtu vērā, ka Kopienas preču zīmes "Marko Walichnowy" reģistrācija attie-

cībā uz iepriekš minētajām precēm, kas ietilpst 29. klasē, ir pamatota;

— piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp uzlikt tam pienākumu atlīdzināt prasītājam pārstāvības tiesvedībā izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: prasītājs

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme ar vārdisku elementu "Marko Walichnowy" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 29. klasē — reģistrācijas pieteikums Nr. 007161541

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: *Mar-Ko Fleischwaren GmbH & Co. KG*

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Kopienas vārdiska preču zīme "Mar-Ko" attiecībā uz dažām precēm, kas ietilpst 29. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: atcelt Iebildumu nodaļas lēmumu un noraidīt reģistrācijas pieteikumu attiecībā uz šādām precēm, kas ietilpst 29. klasē: gaļa, gaļas un putnu izstrādājumi, ieskaitot pastētes, iekšas, desa ar kāpostiem, gaļas konservi un gaļas-dārzeņu produkti, ieskaitot *bigos*, mājputni (ieskaitot iepakotus), maltas gaļas kotletes ar dārzeņu mērci

Izvirzītie pamati: Regulas Nr. 207/2009⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, kas tika pieļauts, nosakot preču zīmju līdzību un sajaukšanas iespēju attiecībā uz patērētājiem

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2011. gada 17. martā — *Häfele/ITSB* ("Infront")

(Lieta T-166/11)

(2011/C 145/55)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Häfele GmbH & Co. KG* (*Nagold*, Vācija) (pārstāvji — *M. Eck* un *J. Dönch, Rechtsanwälte*)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasījumi

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2011. gada 17. janvāra lēmumu lietā R 1711/2010-1;
- piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "Infront" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 6. un 20. klasē

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 207/2009⁽¹⁾ 7. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunkta pārkāpums, jo attiecīgajai Kopienas preču zīmei esot atšķirtspēja, tā neesot aprakstoša, un tā neesot kļuvusi par ierastu apzīmējumu.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2011. gada 15. martā — Centre national de la recherche scientifique/Komisija

(Lieta T-167/11)

(2011/C 145/56)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Centre national de la recherche scientifique (Parīze, Francija) (pārstāvis — N. Lenoir, avocat)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt prasību par pieņemamu un pamatotu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt norādīto kredītu EUR 20 989,82 apmērā, kuru Komisija savā 2010. gada 26. oktobra kredīta paziņojumā Nr. 2010-1232 ir pieprasījusi atbilstoši līgumam un kas ir kompensēts ar 2010. gada 17. decembra kompensācijas aktu (BUDG/C3 D(2010) B.2-1232), tam pieskaitot nokavējuma procentus saskaņā ar Beļģijas tiesībās, kuras ir piemērojamas līgumam, likumā noteikto likmi;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts līguma LSHB-CT-2004-503319, kas attiecas uz 6. pamatprogrammas pētniecības un tehnoloģijas attīstības jomā ietilpstošo (2002 — 2006) "Allostem" projektu (turpmāk tekstā — "Allostem līgums"), vispārējo nosacījumu II.19 panta 1. punkts, jo Komisija, neievērojot pieņemamo izmaksu noteikšanas kritērijus, ir ierobežojusi, pat liegusi, prasītājam iespēju iesniegt pierādījumus par atbilstošu līguma izpildi, kas attiecas uz ar personālu saistīto izmaksu pieņemamību.
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka nav izpildītas līgumsaistības, kuras izriet no "Allostem" līguma vispārējo nosacījumu II.19 un II.20. panta, jo Komisija nav atzinusi par pieņemamām izmaksas saistībā ar "pasākumiem, ar ko novērš [saskaņā ar līgumu uz noteiktu laiku nodarbinātas bioloģijas speciālistes] darba zaudēšanu", un saistībā ar viņas grūtniecības un dzemdību atvaļinājumu.
- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts līguma "Allostem" 12. pants, jo konkrēto atmaksājamo kredītu drošības izvērtēšanai tika piemērotas Beļģijas tiesības. Prasītājs norāda, ka:

— Komisija, novērtējot, vai pieprasītais kredīts ir drošs vai nav, ir pamatojies tikai uz Savienības tiesībām, nevis uz Beļģijas tiesībām;

— šis kredīts tiek apstrīdēts, tādējādi to padarot par nedrošu.

Prasība, kas celta 2011. gada 17. martā — Rivella International/ITSB — Baskaya di Baskaya & C. ("BASKAYA")

(Lieta T-170/11)

(2011/C 145/57)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Rivella International AG (Rothrist, Šveice) (pārstāvji — C. Spintig, U. Sander un H. Förster, Rechtsanwälte)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Baskaya di Baskaya & C. s.a.s. (Grosseto, Itālija)

Prasījumi

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2011. gada 10. janvāra lēmumu lietā R 534/2010-4;

— piespriet atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: Baskaya di Baskaya & C. s.a.s.

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu "BASKAYA", attiecībā uz precēm, kas ietilpst 29., 30. un 32. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: prasītāja

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: starptautiski reģistrēta grafiska preču zīme, kas ietver vārdisku elementu "Passaia", attiecībā uz precēm, kas ietilpst 32. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 207/2009 ⁽¹⁾ 42. panta 2. un 3. punkta pārkāpums, jo Apelāciju padome neesot piemērojusi 5. pantu Vācijas un Šveices 1892. gada 13. aprīļa nolīgumā par patentu, paraugu un preču zīmju aizsardzības savstarpēju atzīšanu un tādējādi, pieļaudama kļūdu tiesību piemērošanā, neesot ņēmusi vērā prasītājas iesniegtos izmantošanas pierādījumus.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2011. gada 21. martā — Hopf/ITSB ("Clampflex")

(Lieta T-171/11)

(2011/C 145/58)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Hans-Jürgen Hopf (Zirndorf, Vācija) (pārstāvis — V. Mensing, Rechtsanwalt)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Prasījumi

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2011. gada 19. janvāra lēmumu lietā R 1514/2010-4;

— piespriet ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp apelācijas procesā radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "Clampflex" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 5., 9., 10., 17. un 20. klasē

Pārbaudītāja lēmums: reģistrācijas pieteikumu daļēji noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 207/2009 ⁽¹⁾ 7. panta 1. punkta b) un c) apakšpunkta pārkāpums, jo attiecīgajai Kopienas preču zīmei esot atšķirtspēja un tā neesot aprakstoša.

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2011. gada 22. martā — Hesse/ITSB — Porsche ("Carrera")

(Lieta T-173/11)

(2011/C 145/59)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Kurt Hesse (Nirnberga, Vācija) (pārstāvis — M. Krogmann, Rechtsanwalt)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG (Štutgarte, Vācija)

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju ceturtās padomes 2011. gada 11. janvāra lēmumu lietā R 306/2010-4 un noraidīt iebildumus pret 2007. gada 16. februāra Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikumu Nr. 5 723 432;

— pakārtoti,

a) atcelt apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl ar to ir apstiprināta preču līdzība vai netaisnīga labuma gūšana no preču, kuras aptver iebildumos norādītā preču zīme, atšķirtspējas vai reputācijas, ar precēm vai ar tām saistītiem pakalpojumiem, ko aptver reģistrācijai pieteiktā preču zīme, kuras kā transportlīdzekļu piederumi ir izveidotas tā, lai tās vienādā mērā varētu izmantot kā mehāniskajos transportlīdzekļos, tā arī ārpus tiem, un kuras nāk no dažādiem tirgiem;

b) atcelt apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl ar to ir apstiprināta preču līdzība vai netaisnīga labuma gūšana no preču, kuras aptver iebildumos norādītā preču zīme, atšķirtspējas vai reputācijas, ar precēm vai ar tām saistītiem pakalpojumiem, ko aptver reģistrācijai pieteiktā preču zīme, kurām atbilstoši to veidam (elektroniskas iekārtas attiecībā uz mehāniskiem transportlīdzekļiem), to paredzētajam nolūkam (izklaide, mūzikas atskaņošana, ceļu satiksmes ziņas) vai to izmantošanai nav nekādas relevantas saistības ar [iebildumos izmantotās preču zīmes aptvertajām] precēm un kuras nav uzskatāmas par papildinošām (preces, starp kurām ir tāda veida saistība, ka ar reģistrācijai pieteikto preču zīmi aptvertās preces ir nepieciešamas vai svarīgas iebildumos norādīto preču zīmju izmantošanai) un var tikt izmantotas pilnīgi neatkarīgi;

c) atcelt apstrīdēto lēmumu tiktāl, ciktāl ar to ir apstiprināta preču līdzība vai netaisnīga labuma gūšana no atšķirtspējas vai reputācijas attiecībā uz elektriskām vai elektroniskām iekārtām un aparātiem un no tiem sastāvošām ierīcēm (piemēram, navigācijas iekārtas), kas ietilpst 9. klasē, vai ar tām saistītiem pakalpojumiem, kas tādā pašā veidā ir izmantojamas jebkāda veida un izcelsmes transportlīdzekļu papildaprīkošanai un nāk no dažādiem tirgiem;

piespriest ITSB atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzējs: prasītājs

Attiecīgā Kopienas preču zīme: vārdiska preču zīme "Carrera" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 9. klasē

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: Dr. Ing. h.c. F. Porsche AG

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: valsts un Kopienas vārdiskas preču zīmes "CARRERA" attiecībā uz precēm, kas ietilpst 12. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: iebildumus noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību apmierināt un reģistrācijas pieteikumu noraidīt

Izvirzītie pamati: Regulas (EK) Nr. 207/2009⁽¹⁾ 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta un 8. panta 5. punkta pārkāpums, jo starp konfliktējošām preču zīmēm neesot sajaukšanas iespējas un netiekot netaisnīgi gūts labums no iebildumos norādīto preču zīmju atšķirtspējas vai reputācijas

⁽¹⁾ Padomes 2009. gada 26. februāra Regula (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi (OV L 78, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2011. gada 25. martā — PASP u.c./Padome

(Lieta T-177/11)

(2011/C 145/60)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājas: *Port autonome de San Pedro (PASP)* (San Pedro, Kotdivuāra), *Port autonome d'Abidjan* (Abidžāna, Kotdivuāra), *Société de gestion du patrimoine du secteur de l'électricité (Sogepe)* (Abidžāna), (pārstāvis — M. Ceccaldi, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

— atcelt Padomes 2011. gada 14. janvāra Lēmumu 2011/18/KĀDP un Regulu (ES) Nr. 25/2011, ar ko nosaka ierobežojošus pasākumus konkrētām personām un vienībām, tostarp attiecībā uz sabiedrībām, kas ir prasītājas, proti, SAN PEDRO BRĪVOSTU (PORT AUTONOME DE SAN PEDRO), ABIDŽĀNAS BRĪVOSTU (PORT AUTONOME D'ABIDJAN) un Elektroenerģijas sektora infrastruktūras pārvaldības sabiedrību — SOGEPE;

— piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Pamati un galvenie argumenti, uz ko atsaucas prasītājas, būtībā ir identiski vai līdzīgi tiem, kas izvirzīti lietā T-142/11 SIR/Padome.

Prasība, kas celta 2011. gada 18. martā — Voss of Norway/ITSB — Nordic Spirit (Trīsdimensiju "pudele")

(Lieta T-178/11)

(2011/C 145/61)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Voss of Norway ASA* (Oslo, Norvēģija) (pārstāvis — F. Jacobacci un B. La Tella, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: *Nordic Spirit AB (publ)* (Stokholma, Zviedrija)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2011. gada 12. janvāra lēmumu lietā R 785/2010-1 un
- piespriest atbildētajam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Reģistrēta Kopienas preču zīme, par kuru iesniegts pieteikums par spēkā neesamības atzīšanu: trīsdimensiju preču zīme, kas attēlo “pudeli”, attiecībā uz precēm, kas ietilpst 32. un 33. klasē, — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. 3156163

Kopienas preču zīmes īpašniece: prasītāja

Lietas dalībniece, kas lūdz atzīt Kopienas preču zīmi par spēkā neesošu: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Pieteikuma par spēkā neesamības atzīšanu pamatojums: lietas dalībniece, kas lūdz atzīt preču zīmi par spēkā neesošu, ir pamatojusi savu pieteikumu ar absolūtiem atteikuma pamatojumiem saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta a) apakšpunktu, to aplūkojot kopsakarā ar šīs pašas regulas 7. pantu, kā arī ar to, ka Kopienas preču zīmes īpašnieks, iesniedzot pieteikumu par preču zīmi, esot rīkojies ļaunprātīgi saskaņā ar Padomes Regulas (EK) Nr. 207/2009 52. panta 1. punkta b) apakšpunktu

Anulēšanas nodaļas lēmums: pieteikumu par spēkā neesamības atzīšanu noraidīt

Apelāciju padomes lēmums: atzīt Kopienas preču zīmes reģistrāciju par spēkā neesošu

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 207/2009 75. un 99. panta un 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, kā arī Komisijas Regulas (EK) Nr. 2868/95 37. noteikuma b) punkta iv) daļas pārkāpums, jo Apelāciju padome esot pieļāvusi kļūdu, i) savā pamatojumā balstoties uz jaunu prasību, kura izvirzīta, lai noteiktu trīsdimensiju preču zīmju spēkā esamību, un par kuru pieteikuma iesniedzējam neesot bijis iespējas iesniegt savus apsvērumus, ii) pārliekot pierādīšanas pienākumu pretēji lietas taisnīgas izskatīšanas principiem, iii) nepareizi interpretējot un piemērojot Regulas par Kopienas preču zīmi 7. panta 1. punkta b) apakšpunktu un iv) būtiski sagrozot faktus, lai izdarītu nepareizu secinājumu

Prasība, kas celta 2011. gada 28. martā — MIP Metro/ITSB — Jacinto (“My Little Bear”)

(Lieta T-183/11)

(2011/C 145/62)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: MIP Metro Group Intellectual Property GmbH & Co. KG (Diseldorfā, Vācija) (pārstāvji — J.-C. Plate un R. Kaase, advokāti)

Atbildētājs: Iekšējā tirgus saskaņošanas birojs (preču zīmes, paraugi un modeļi)

Otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece: Manuel Jacinto, Lda (S. Paio de Oleiros, Portugāle)

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- apturēt tiesvedību lietā, līdz Portugāles preču zīmju birojs pieņem galīgo lēmumu par atsaukšanas pieteikumu, ko prasītāja bija iesniegusi pret agrāku Portugāles preču zīmes 2011. gada 23. marta reģistrāciju Nr. 384674;
- gadījumā, ja prasījums apturēt tiesvedību netiks apmierināts, turpināt tiesvedību un
- atcelt Iekšējā tirgus saskaņošanas biroja (preču zīmes, paraugi un modeļi) Apelāciju pirmās padomes 2011. gada 20. janvāra lēmumu lietā R 494/2010-1, un
- piespriest atbildētajam atlīdzināt izdevumus, tostarp tos, kas radušies apelācijas procesā

Pamati un galvenie argumenti

Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja

Attiecīgā Kopienas preču zīme: grafiska preču zīme “My Little Bear” brūnā, melnā, baltā un sarkanā krāsā attiecībā uz precēm, kas ietilpst 12., 18., 20., 24., 25. un 28. klasē, — Kopienas preču zīmes reģistrācijas pieteikums Nr. W00962622

Iebildumu procesā pretstatītās preču zīmes vai apzīmējuma īpašniece: otra procesa ITSB Apelāciju padomē dalībniece

Pretstatītā preču zīme vai apzīmējums: Portugālē reģistrētā grafiska preču zīme “Little Bear” Nr. 384674 attiecībā uz precēm, kas ietilpst 18. klasē

Iebildumu nodaļas lēmums: noraidīt reģistrācijas pieteikumu attiecībā uz visām apstrīdētajām precēm

Apelāciju padomes lēmums: apelācijas sūdzību noraidīt

Izvirzītie pamati: Padomes Regulas Nr. 207/2009 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums, jo Apelāciju padome esot kļūdaini uzskatījusi, ka pastāv reģistrācijai pieteiktās preču zīmes un pretstatītās preču zīmes sajaukšanas iespēja tādēļ, ka vārdiskie elementi ir dominējošie elementi kombinētajās preču zīmēs

Prasība, kas celta 2011. gada 26. martā — Schönberger/Parlaments

(Lieta T-186/11)

(2011/C 145/63)

Tiesvedības valoda — vācu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Peter Schönberger (Luksemburga, Luksemburga) (pārstāvis — O. Mader, Rechtsanwalt)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt atbildētāja lēmumu, kas paziņots prasītājam ar 2011. gada 25. janvāra vēstuli un ar kuru ir izbeigta tā lūgumraksta Nr. 1188/2010 pārbaude, Lūgumrakstu komitejai neizskatot lūgumrakstu pēc būtības;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza šādus pamatus.

- 1) Apstrīdētais lēmums esot pieņemts, pārkāpjot prasītāja pamattiesības iesniegt lūgumrakstu, jo Parlamenta Lūgumrakstu komiteja, neraugoties uz prasītāja lūgumraksta pieņemamību, atteicās izskatīt tajā izteiktās problēmas, un tādējādi nav ievērotas prasītāja tiesības uz to, ka viņa lūgumraksts tiek izskatīts pēc būtības.
- 2) Parlaments esot pārkāpis prasītāja tiesības uz to, ka tiek sniegts pamatojums, jo apstrīdētajā lēmumā nav norādīti iemesli, kuru dēļ Lūgumrakstu komiteja atteicās izskatīt lūgumrakstu.

Prasība, kas celta 2011. gada 1. aprīlī — Chiboub/Padome

(Lieta T-188/11)

(2011/C 145/64)

Tiesvedības valoda — franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Mohamed Slim Ben Mohamed Hassen Ben Salah Chiboub* (Abū Dabī, Apvienotie Arābu Emirāti) (pārstāvis — *G. Perrot*, *avocat*)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes 2011. gada 31. janvāra Lēmumu 2011/72/KĀDP, jo ar to tiek radīts kaitējums *M. Chiboub*;
- atcelt 2011. gada 4. februāra īstenošanas Lēmumu 2011/79/KĀDP, kas tika pieņemts, pamatojoties uz Padomes 2011. gada 31. janvāra Lēmumu 2011/72/KĀDP, tiktāl, ciktāl ar to tiek radīts kaitējums *M. Chiboub*;
- piespriest Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza trīs pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāptas pamattiesības un it īpaši tiesības uz aizstāvību, jo ar Lēmumu 2011/72/KĀDP tiek uzlikts sods un prasītājam tiek radīti ievērojami zaudējumi, to iepriekš neuzklausot un pat vēlāk nedodot iespēju viņam izteikt savu viedokli.
- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka ir pārkāpts pienākums norādīt pamatojumu, tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā un nevainības prezumpcija, jo prasītājs tika iekļauts apstrīdētajā sarakstā bez iepriekšējas viņa uzklausīšanas un bez faktiskā un tiesiskā pamatojuma norādīšanas, kas pamatotu šādu iekļaušanu.
- 3) Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka ir pieļauta acīmredzama kļūda vērtējumā, jo prasītāju nevar apsūdzēt naudas līdzekļu ļaunprātīgā izmantošanā naudas līdzekļu atmazgāšanas nolūkā, tā kā šie līdzekļi ir iegūti no FIFA, kura samaksāja prasītājam atlīdzību par laika posmu no 2006. līdz 2010. gadam atbilstoši dažādiem līgumiem.

<u>Paziņojums Nr.</u>	Saturs (<i>turpinājums</i>)	Lappuse
2011/C 145/59	Lieta T-173/11: Prasība, kas celta 2011. gada 22. martā — <i>Hesse/ITSB — Porsche</i> (“Carrera”) 35	35
2011/C 145/60	Lieta T-177/11: Prasība, kas celta 2011. gada 25. martā — <i>PASP u.c./Padome</i> 36	36
2011/C 145/61	Lieta T-178/11: Prasība, kas celta 2011. gada 18. martā — <i>Voss of Norway/ITSB — Nordic Spirit</i> (Trīsdimensiju “pudele”) 36	36
2011/C 145/62	Lieta T-183/11: Prasība, kas celta 2011. gada 28. martā — <i>MIP Metro/ITSB — Jacinto</i> (“My Little Bear”) 37	37
2011/C 145/63	Lieta T-186/11: Prasība, kas celta 2011. gada 26. martā — <i>Schönberger/Parlaments</i> 37	37
2011/C 145/64	Lieta T-188/11: Prasība, kas celta 2011. gada 1. aprīlī — <i>Chiboub/Padome</i> 38	38

Abonementa cenas 2011. gadā (bez PVN, ieskaitot sūtīšanas izdevumus)

<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 100 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, papīra formātā + DVD, ikgadējs	22 oficiālajās ES valodās	EUR 1 200 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L sērija, tikai papīra formātā	22 oficiālajās ES valodās	EUR 770 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , L un C sērija, DVD, ikmēneša (apkopojošs)	22 oficiālajās ES valodās	EUR 400 gadā
<i>ES Oficiālā Vēstneša</i> pielikums (S sērija) – <i>Publiskā iepirkuma līgumu konkursi</i> , DVD, viens izdevums nedēļā	daudzvalodu: 23 oficiālajās ES valodās	EUR 300 gadā
<i>ES Oficiālais Vēstnesis</i> , C sērija – <i>Konkursi</i>	valodā(-ās) saskaņā ar konkursu(-iem)	EUR 50 gadā

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša, kas iznāk oficiālajās Eiropas Savienības valodās, abonements ir pieejams 22 valodās. Tajā ir L sērija ("Tiesību akti") un C sērija ("Paziņojumi un informācija").

Katrai valodas versijai nepieciešams atsevišķs abonements.

Saskaņā ar Padomes Regulu (EK) Nr. 920/2005, kas publicēta 2005. gada 18. jūnijā *Oficiālajā Vēstnesī* L 156, Eiropas Savienības iestādes uz zināmu laiku nesaista pienākums visus tiesību aktus sagatavot īru valodā un tos publicēt šajā valodā. Tādēļ *Oficiālā Vēstneša* izdevumus īru valodā var iegādāties atsevišķi.

Oficiālā Vēstneša pielikumu (S sērija – "Publiskā iepirkuma līgumu konkursi") var abonēt 23 oficiālo valodu versijās vienā daudzvalodu DVD formātā.

Eiropas Savienības Oficiālā Vēstneša abonentiem ir tiesības saņemt dažādus *Oficiālā Vēstneša* pielikumus bez papildu samaksas. Abonentus informē par pielikumiem ar *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī* iekļautiem paziņojumiem lasītājiem.

Pārdošana un abonementi

Dažādus maksas periodiskos izdevumus, tādus kā *Eiropas Savienības Oficiālais Vēstnesis*, var abonēt pie mūsu komerciālajiem izplatītājiem. To saraksts ir pieejams šādā tīmekļa vietnē:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lv.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) piedāvā tiešu bezmaksas piekļuvi Eiropas Savienības tiesību aktiem. Šajā vietnē iespējams iepazīties ar *Eiropas Savienības Oficiālo Vēstnesi*, un tajā ir iekļauti arī līgumi, tiesību akti, tiesu prakse un sagatavošanā esošie tiesību akti.

Lai uzzinātu vairāk par Eiropas Savienību, skatīt: <http://europa.eu>

